

מועצה אזורית חוף השרון

ישיבת מליאת המועצה מן המניין

ישיבת מליאת המועצה מן המניין מס' 12

שהתקיימה ביום ראשון (27.10.2019)

נוכחים:

מר אלי ברכה	-	ראש המועצה
מר מאיר דור	-	סגן ראש המועצה
מר ברק בן אריה	-	חבר מליאה געש
גב' תמנה שמאלי	-	חברת מליאה אודים
גב' צילי סלע	-	חברת מליאה בית הושע
מר שוקי ארליך	-	חבר מליאה ארסוף
מר פבלו לם	-	חבר מליאה תל יצחק
מר בן הטה	-	חבר מליאה גליל ים
גב' מירב קורן	-	חברת מליאה בצרה
גילי בן יקר	-	חבר מליאה רשפון
מר שרון רומם	-	חבר מליאה כפר נטר
מר אנדי וולף	-	חבר מליאה חרוצים

מוזמנים:

- גב' הילה טרייבר - מזכירת המועצה
- גב' אורלי רזניקוב - מבקרת פנים
- עו"ד עדי סדינסקי – לוי - יועץ משפטי
- גב' רעות חזן - עוזרת אישית למנכ"ל
- מר דורון שמחאי - מ"מ אגף החינוך
- גב' שוש אקהואז - מנהלת מחלקת חינוך
- גב' אולגה ששקיס - גזברית המועצה
- מר רון רותם - משקיף
- גב' מיכאלה פולנסקי

סדר יום:

- סעיף 1 – הצגת עקרונות חוק העזר לפסולת עסקית
- סעיף 2 – הצגת תוכנית עבודה 2020 – אגף החינוך
- סעיף 3 – אישור פרוטוקולים, 9, 10, 11
- סעיף 4 – מורשי חתימה – גני כפר נטר
- סעיף 5 – אורכה למכרז ביטוח
- סעיף 6 – תב"רים
- סעיף 7 - עדכונים

פרוטוקול

הילה טרייבר:

טוב. תודה רבה. אנחנו בלחץ של זמן, אנחנו עוברים ישר למליאה. זאת הייתה מליאה שלא מן המניין. מליאה רגילה. אנחנו לפני שמיכאלה מתחילה, רק בגלל שזה צריך להיות בהתחלה, אני רוצה להוסיף,

דובר:

צריך לאפס את ה,

הילה טרייבר:

שני נושאים של להוסיף אותם לסדר היום. אחד זה ביטול מכרז טיסה, כרטיסי טיסה שתיכף נדבר עליו. אני רק מעלה את זה, אתם עוד לא מחליטים, וקביעת ועדת שמות ורחובות ל, וגם, נושא, תיכף נסביר לכם למה. זה רק עולה הנושאים, עכשיו נטפל ב,

דובר:

להחליט להכניס לדיון,

הילה טרייבר:

להכניס לדיון, זה עוד לא לקבל החלטה, יש מניעה? יופי, תודה. אז מיכאלה, בואי תציגי את חוק העזר לפסולת. אני אתן רק רקע. למועצה שלנו, למועצה שלנו אין בשנים האחרונות,

דובר:

עברנו מהלא מן המניין למליאה.

דוברת:

רגע, שנייה. הוא רוצה לאפס, דקה.

דובר:

אתם רוצים לעשות הפרדה בין הישיבות, שנייה.

סעיף 1 – הצגת עקרונות חוק העזר לפסולת עסקית

הילה טרייבר:

... שהייתה לנו ... לחוק העזר. במקביל לזה היה גם בג"צ בעיריית חולון נגד גבייה של פסולת עסקית כשבעצם ההחלטה של בג"צ הייתה שהרשויות, משרד הפנים יקבע מה הם שירותי הליבה שהרשות אמורה לפנות מכוח הארנונה וכל היתרה בעצם תיפול על העסקים. לקח למשרד הפנים הרבה זמן לקבוע מה הם שירותי הליבה וכל התקופה הזאתי, בשנים האלה, בעצם לא הצלחנו לאשר, רשויות לא הצליחו לאשר חוקי עזר. בסופו של דבר משרד הפנים קבע את המתווה של איך גובים פסולת עסקית ואנחנו לקחנו את מיכאלה מחברת אורבניקס בעצם להיות היועצת שלנו לנושא הזה, אז מיכאלה.

מירב קורן:

אני רק רוצה שאלה מקדימה, להבין. האם נחלות מוגדרות בדבר הזה כעסק?

הילה טרייבר:

לא, כי הפסולת של נחלה כגזם זה לא פסולת עסקית.

מירב קורן:

א שאלתי על הפסולת הזו. שאלתי באופן עקרוני.

הילה טרייבר:

לא, אם יש לך עסק הוא מוגדר כעסק. אם יש לך נחלה כנחלה היא לא מוגדרת כעסק.

דובר:

אם אתה גר רק בנחלה זה מגורים.

דובר:

עסק זה מי שמשלם ארנונת עסקים.

הילה טרייבר:

פחות או יותר, כן.

דובר:

אבל הנקודה הזאת מייצרת את אחת הבעיות הגדולות,

מירב קורן:

אני יודעת, בגלל זה אני שואלת.

דובר:

המינוח הזה.

מירב קורן:

בגלל זה אני שואלת.

מיכאלה פולנסקי:

אני אתן לך את ה...

מירב קורן:

סליחה, סליחה. אני רק רוצה להבין את ההקשר איך אנחנו ממיינים,

מיכאלה פולנסקי:

אני רוצה דווקא בהמשך להילה לתת שנייה רקע כי אני במסע הופעות בהרבה מדינות. אני מכירה את ה, אני תמיד אומרת שהמועצות האזוריות הן הכי קשות כי זה חקלאיים והשאלות והזה.

מירב קורן:

תודה.

מיכאלה פולנסקי:

לא, אני אומרת את זה בתור, באהבה אבל אני מציגה כי חקלאית תמיד ... כך אבל זה לא, עוד פעם. מה שהמדינה פה מנסה לעשות באופן כללי, תבינו, עד עכשיו, עד הנושא של חוק העזר לפסולת עודפת מדינת ישראל כמו בהרבה מאוד דברים מתנהלת כמו שכונה, במירכאות. ... חלק מהרשויות מפנות את כל הפסולת כולל עסקים וכולל התעשייה, חלק לא מפנות בכלל, חלק מפנות ככה וככה. יש כל מיני, במיוחד במועצות אזוריות, כל מיני הסדרים של מליאות, הכל טוב ויפה, זה בסדר, אף אחד לא בא לעשות נו נו נו אבל בסך הכול מנסים לאוורר ולעשות סדר ואיזשהו קו מנחה לכל, בגדול, שלא לכל מדינת ישראל וכן לכל המדינה מהבחינה שיהיה איזשהו שוויון בין הרשויות מבחינת הגבייה וגם סביב, אני לא אלאה אותכם, אפשר לעשות על זה הרצאה שלמה סביב בג"צ חולון ומי שמתעניין בנושא תפתחו את הזה, תראו מלא פסיקות. כל היום יש פסיקות והשופט הזה אומר ככה והשופט הזה אומר ככה אבל בגדול, בגדול אני טיפה אחד את מה שהילה הסבירה. בגדול מה שמשרד, חבר החכמים של משרד הפנים והגנת הסביבה והיועץ המשפטי לממשלה ומרכז שלטון מקומי, מרכז המועצות האזוריות, הכל מין צוות ענק כזה של חכמים וכבר אני אומרת לכם שיש הרבה בג"צים סביב זה, הדבר הזה, אבל כרגע אנחנו עובדים על מה שקיים. בא ואומר דבר פשוט ואני בכוונה רוצה גם לחדד מה שהילה אמרה וגם טיפה להגיד הפוך כי הילה אמרה את המילה ארנונה. בגדול אין כל כך קשר בין ארנונה לפסולת למרות שכולם מתבלבלים. גם ... החליטו לא לשלם ארנונה חייבים לפנות לכם את הפסולת כמגורים אני מדברת עכשיו, בכלל, באופן כללי. אבל מה שהמדינה אומרת, ויש פה שני מונחים שחשובים לזכור אותם. זה שישנה פסולת בסיסית, ואני בכוונה אומרת את המילה העלומה הזאת "פסולת בסיסית" כי אנחנו יודעים מה זה. ישנה פסולת בסיסית שמועצה חייבת לפנות לעסק. כרגע אני מדברת על עסקים, עזבו מגורים. עסק שווה עסק. אני לא יודעת, עכשיו אני יודעת מתחיל ויכוח האם הרפת זה עסק כמו מפעל, עסק שווה עסק. בעיר זה החנות ירקות והקניון והמפעל תעשייה. לא נכנסת כרגע להגדרה. העסק יושבים יועצים משפטיים שהם כאן ... אני מדברת על עסק ותעשייה.

שרון רומם:

טוב, אבל ניתן, כמו שאמרו פה, אם כבר סווג הנכס,

מיכאלה פולנסקי:

אז עוד פעם אני אומרת, אתה נכנס פה לדקויות שאני כרגע רוצה לדבר באופן עקרוני כי בעיות אני יכולה להביא מפה עד מחרתיים ואני ממש רוצה לדבר באופן עקרוני. אחר כך, יש לנו דברים משפטיים שהם לא סגורים, שלא תבין שכל העסק פה סגור, יש שלוש רשויות במדינת ישראל שהחוק הזה עבר עד הסוף ועובדות עם זה. ישנה את הפסולת הבסיסית שהרשות המקומית מחויבת לפנות לכל עסק וישנה הפסולת העודפת. אני בכוונה לא אומרת ... אני בכוונה לא אומרת תעשייתי. יש כמות מסוימת, זה כמות מסוימת, זאת אומרת אני רוצה לקחת בכוונה דוגמה שהיא דוגמה קלאסית. נגרייה, עכשיו לא משנה קיבוץ, מושב, איזה. יש נגרייה. בנגרייה יש עשרה עובדים והם כולם אוכלים ויש להם שאריות של פסולת והרבה מאוד מקומות אמרו טוב, הפסולת של מה שמייצר העובד קרי השאריות של הסנדוויץ' אני מפנה כרשות מקומית וכל השאריות עצים שלו שהיא הפסולת התעשייתית הוא יפנה לעצמו ולבד. כל האבחנה הזאת נגמרה כי יכול להיות מצב שתהיה נגרייה מסוימת שהמועצה או הרשות תהיה מחויבת לפנות כמות מסוימת של פסולת שבתוכה יכנס גם שאריות עצים שהיא כביכול מוגדרת ... ואני מוציאה את כל הנושא של פסולת מסוכנת או פסולת מיוחדת שרשום לי פה, היא בכלל לא נכנסת. עכשיו מה שאני, אתם תראו, אני יכולה להסביר פה את אמות המידע אבל בגדול אתם תוכלו אחר כך לקרוא, זה קיים לכם. אני הכנתי את התחשיב והוא אושר על ידי משרד הפנים. יש, זה מחושב בגדול אמות המידע על פי מספר העובדים בעסק כשכל עסק צריך לתת לרשות המקומית מספר עובדים במשרה מלאה, אם זה כמה משרות מחלקים ומחברים, האם העסק הוא עסק שנחשב תעשייה ומלאכה או כל השאר, תיירות, שירותים וכולי, והאם העסק עומד בחוק האריזות. מה זאת אומרת חוק האריזות? האם העסק מפריד את הפסולת, בעיקר זה פסולת הקרטון שלו, זאת אומרת אותו עסק צריך להביא לרשות המקומית ואז הרשות המקומית צריכה להחליט, סוברנית להחליט בשתי צורות. ישנן רשויות שהרשות בכלל לא מפנה. נגיד יש לה אזור תעשייה, בכלל לא מפנה את הפסולת, המפעלים מפנים לבד, לא מעניין אותה כלום. הפסטיבל הזה נגמר והרשות חייבת להיכנס לפנות את הבסיסית, אבל הרשות אומרת אני לא יכולה להיכנס, אין לי את האמצעים, אז נותנת לכל מפעל ומפעל סיכום שנתי על הפסולת הבסיסית. נגיד אני בעלת המפעל מפנה את כל הפסולת שלי, את כל מאה אחוז הפסולת שלי לבד. יצרתי קשר עם קבלן, זה אומנם פחות פה למועצה האזורית אבל זה חשוב לדעת. המועצה, הרשות, העירייה, חייבת לתת לי, במירכאות, לזכות אותי על הפסולת הבסיסית שפינית. ברוב המקומות הרשות נגיד מפנה את כל, נגיד אני מפעל X, יש לי עגלה Y, הרשות יודעת שמפנים אותה, יש תחשיב מסוים, מפנים אותה מאה פעמים בשנה, מגיע לי 50

פעם בחינם ו-50 פעם באגרה, עושים את חישוב האגרה. פעם בשנה באים ואומרים: אתה משלם את האגרה הזאתי ואני ממשיך לפנות לך, כביכול מראש אנחנו יודעים מה, אנחנו לא יודעים מה היא העודפת ומה היא הבסיסית. זה בגדול באופן עקרוני. עכשיו, התהליך אני מעריכה פה המועצה מפנה הכל.

הילה טרייבר:

כרגע אנחנו מפנים הכל ואין לנו גם חוק עזר, גם משלמים על הכל.

מיכאלה פולנסקי:

מי משלם על הכל?

הילה טרייבר:

אנחנו.

מיכאלה פולנסקי:

אתם, כן.

הילה טרייבר:

אנחנו כרגע ... ולא משלמים כלום.

מיכאלה פולנסקי:

חוק העזר, ברגע, אנחנו נדבר עכשיו ונגיד, כרגע החוק, מה שאושר זה התחשיב. בשעה טובה אם יאושר חוק העזר עכשיו יתחיל הכאב ראש הגדול.

צילי סלע:

רגע, אבל הקרטונים לדעתי הסכימה אנחנו לא מפנים.

הילה טרייבר:

לא, לא. זה לא עובד ככה. כל מה שהעסק שם לי בפח אני לוקחת ועל הכל אני גם משלמת היטל הטמנה. שום דבר, העסק לא משלם לי כלום. אני כן דרך חוק המחזור וזה ביקשתי אבל אם הוא שם את זה בפח הירוק אצלו אני לא מוציאה לו את זה מהפח.

מירב קורן:

זה בניגוד מוחלט לכל מה שקורה באירופה, דרך אגב.

הילה טרייבר:

בואי לא ניכנס לזה,

מירב קורן:

אנחנו באמת לא ניכנס כי זו סאגה ארוכה.

הילה טרייבר:

לא,

מירב קורן:

יש לי הרבה מה להגיד על זה.

מיכאלה פולנסקי:

אני אשמח לבוא לדבר על זה אם תרצו יום אחד תזמינו אותי בנפרד לפסולת, זה זה, זה לא מדויק מה שאת אומרת אבל לא ניכנס לזה כרגע. במדינת ישראל יש חוק אריזות שהוא מנותק מאירופה ועובדים פה, אם נסיים חוק אריזות. אתם צריכים להבין, אני אגיד מילה על קרטונים ועל חוק האריזות כי הוא חשוב. אם יש עסק, בואו ניקח דוגמה קלה, סופרמרקט, בסדר? בואו ניקח סופרמרקט, והסופרמרקט הוא לא צרכנייה שנגיד יחד עם תושבים אלא סופרמרקט אפילו בואו ניקח ... יש סופרמרקט, יותר קל לי לקחת בשביל הדוגמה. הסופר חייב להתקשר באופן עצמאי עם תאגיד המחזור ולפנות בעצמו בתשלום לא משנה, לא מעניין את הרשות המקומית איך הוא מפנה את הקרטונים כי זה עסק.

הילה טרייבר:

אבל זה מה שהיא אומרת. זה רק על הפסולת שהיא פסולת מחזור.

מיכאלה פולנסקי:

רק על המחזור. עכשיו,

צילי סלע:

לא, אבל ... גם אצלנו זה ככה.

מיכאלה פולנסקי:

אני לא יודעת אם אצלכם העסק הוא מתקשר עם תאגיד המחזור.

הילה טרייבר:

כן.

מיכאלה פולנסקי:

אם הוא מתקשר עם תאגיד המחזור, סבבה. מבחינת התחשיב פה אז מה ש, אחת אמות המידה עשו בצורה יפה בעיני לפחות זה שהם אמרו לעסק ככה: אם אתה, נגיד יש לי איזשהו תחשיב מסוים אני אומרת מ, סתם מספר, מגיע לך 100 פינויים. אם אתה הוכחת לי שאתה עובד מחוק המחזור נשאר 100. אני צריך לפנות לך 100, נגיד 100 פינויים. אם אתה לא עומד ב, אתה לא מפנה לבד כמו שאתה נדרש, זה יורד לעשירית, אני חייב לך רק עשרה פינויים. זאת אומרת השוט כאן הוא כלכלי. אני יודעת שאני מדברת וזה קצת לא מובן, בגלל זה אני אדבר יותר על העניין של היישום. במידה ויהיה, אחד התנאים של החוק, וזה אחד הדברים שדיברנו כמה פעמים. לא בטוח שהגענו, אנחנו נצטרך להתמודד עם זה בהמשך, זה שאי אפשר יהיה לפנות או להתחשב עם עסק שהכלי עצירה שלו משותפים למגורים, זאת אומרת,

מירב קורן:

שמה?

מיכאלה פולנסקי:

משותפים עם מגורים. חייב להיות בנפרד.

מירב קורן:

הפרדה ממגורים.

מיכאלה פולנסקי:

רגע. הרשות המקומית מחויבת לפנות את כל הפסולת המגורים, אין, היא חייבת לסמן, זאת אומרת יש לי, ואז מתחילה בעיה, כמו פה אותה בעיה במקומות עירוניים כי יש עירוב שימושים. ישנם מקומות של עירוב שימושים שלמעלה יש מגורים, למטה עסקים ו... במידה ורשות רוצה להכריח את המכולת, את החנות ירקות שמתחת לבית היא צריכה לשים לו או לחייב אותו או לא משנה מה פח בנפרד. לכל חנות ירקות שהוא לא יהיה יחד עם המגורים. אותו דבר זה כאן. אני לא יודעת איזה עסק יש לך, לא משנה כרגע. יש את הפסולת של המגורים ויש את הפסולת של העסקים שהיא צריכה להיות בנפרד ומכיוון שהרשות המקומית פה יודעת בדיוק איזה כלי עצירה יש לך, לך או לכל אחד אחר, היא תדע והיא יודעת גם כמה היא מפנה כי מפנים פה פעמיים בשבוע, יודעים להגיד את זה. מפנים, אפשר להסתכל על כמות פינויים שנתית ולהגיד לך כבעלת העסק, מגיע לך X פינויים ללא תשלום ו-X פינויים את צריכה לשלם לרשות המקומית. אין ספק שזה פה זה ידרוש מהמועצה התארגנות אחרת לגמרי. אני יכולה לתת לכם, אני אוהבת לתת את הדוגמה הזאת של חולון שהתחילה את כל הבלגן, שתבינו את סדרי הגודל. זה לא מועצה אזורית חוף השרון. באזור התעשייה בחולון יש 400 מכולות. מכירים את המכולות שיש לכם, הצפרדעים. 400 מכולות, שתבינו איזה עוד עיר, יש חולון ויש עיר התעשייה. הם עד לחקיקת חוק העזר הם פינו את הכל כמו פה אבל הם גבו מהגרם הראשון. אצלם היה הפוך, זאת אומרת נתנו את כל השירות אבל המפעלים וכל העסקים שמה שילמו מהגרם הראשון. מכיוון שהבג"ץ היה שמה, גם מי שהתחיל את הבג"ץ היה התאחדות הסוחרים והתעשיינים של חולון... והיה צריך לשלם לנו, אז הגיעו לחלק. מותר לי להגיד, הירשו לי להגיד את המספר רק שתקבלו את סדרי הגודל: 12 מיליון שקל עלה לעיריית חולון לפנות את כל התעשייה והעסקים, 12 מיליון שקל היא גם גבתה. לא עשתה, זה היה חשבון סגור, לא עשתה מזה ביזנס. אחרי שהיא הייתה צריכה לזכות את הבסיסית יצא מצב שבעצם מתוך ה-12 מיליון 3 מיליון זה על חשבונה ורק 9 מיליון היא גובה. זה פחות או יותר, אנחנו מתחילים עכשיו בכמה רשויות להתחיל ליישם את זה ואנחנו רואים שבגדול, זה מאוד מאוד קשה, זה מה שיוצא, זאת אומרת הרשות המקומית היום מפנה את 100 אחוז של הפסולת, העלות היא 100 אחוז ובעצם סביר להניח שלפחות 25, 75, סליחה, 65, זה מאוד מאוד תלוי, היא בעצם תיפול על העסקים. כל הגישה הזאת, אני רוצה להגיד משהו אידאולוגי, לא אידאולוגי, שבעצם שגם הבג"ץ בא ואמר אותה. שטיפול בפסולת זה חלק מ... של עסק. זאת אומרת, עסק,

דוברת:

כן, כן.

מיכאלה פולנסקי:

לא, זה ברור עד הרגע שמקבלים את האגרה, תאמין לי.

צילי סלע:

אז זה בדיוק מה שרציתי להגיד. אני חושבת שכאן יותר מהכול צריך הסברה.

הילה טרייבר:

רגע, רגע. צילי, זה לא הסברה, זה חוק. יש לנו שלושה מיליון, בערך, מתוך 10 מיליון, באחוזים זה יוצא בערך 30 אחוז גזם, 40 אחוז גזם, 30 אחוז פסולת עסקית ו-30 אחוז פסולת זה, זה פחות או יותר החלוקה מתוך ה,

שוקי ארליך:

גם 30 אחוז במועצה,

הילה טרייבר:

זה 3 מיליון שקל בשנה שהמועצה,

דוברת:

שכנראה נגבה 2 מיליון.

הילה טרייבר:

אבל יש, זה, אני חשוב לי כדי שנוכל לשחרר את מיכאלה, שתסיימי את העיקרון ואז נדבר, יש לזה, יש לזה כל מיני משמעויות בישום שלהם. אני רק אגיד דבר אחד. אתם לא מאשרים כרגע את חוק העזר. אנחנו אמרנו לפני חוק העזר, מיכאלה תבוא ותסביר את ההיגיון שיהיה זמן ללמוד אותו ונעביר לכם גם את התחשיב שאושר על, יאושר על ידי ג'יגה כי זה היה התנאי הראשון כדי להעביר בכלל, שתדעו כמה זה אמור לעלות. אחרי התחשיב אנחנו בעצם אמורים להביא לאישור את חוק העזר השלם כולל התחשיב אבל בגדול אין לנו הרבה, הרבה משחקים. גם בחוק עזר.

מירב קורן:

בסדר, רק יאללה, בוא נזוז. זה הפקרות לא נורמלית מה שקורה פה עם אשפה.

הילה טרייבר:

כן, יש איזה, אבל צריך להגיד שבעצם נכון להיום א', העסקים לא משלמים כלום. זה עוד כסף לעסקים. זה משפר את מצבה של המועצה אבל יש לזה משמעויות בצד העסקי של זה על ה,

מיכאלה פולנסקי:

הילה, אני יכולה לנחם אותך, באמת אני אומרת, אני ... רשויות עירוניות ו... כולם דואגים, זאת אומרת ... חוף השרון שנותנים היום שירות מלא ואתם לא היחידים, אז הם נורא - נורא פוחדים שעסקים יברחו וכולם נורא רוצים שיישארו.

הילה טרייבר:

מיכאלה, אני לא פוחדת שיברחו אבל אני כן חושבת שנכנסים למהלך כזה שפוגע בצד העסקי כלכלי צריך להיכנס אליו כשאתה יודע טוב טוב למה אתה נכנס וכשאתה יודע ליישם אותו.

גילי בן יקר:

הלוא העסקים שילמו פעם, הפסיקו, נכון?

הילה טרייבר:

נכון.

גילי בן יקר:

מה הסיבה שהם הפסיקו?

הילה טרייבר:

הביטול של חוק העזר.

גילי בן יקר:

או קיי, והיום אפשר,

הילה טרייבר:

היום, זה מה ש, אחרי שהחוק הזה יאושר יהיה אפשר, זאת אומרת מה שקרה
זה שבגלל ש, במקביל לזה שהייתה אצלנו חדילה של חוק העזר היה בג"צ חולון
שבעצם ביקש ש,

גילי בן יקר:

בסדר, כל זה אני מבין אבל מה הבעיה? ברגע שיאושר, כמו ששילמו בעבר
ישלמו,

הילה טרייבר:

לא, גילי,

מירב קורן:

את הכיוון הזה נורא קל לעבור, הכיוון חזרה,

הילה טרייבר:

לא, גילי,

מירב קורן:

אבל זה מה שצריך לעשות.

הילה טרייבר:

גילי, אין בעיה,

דובר:

תאמין לי שכל עסק ישלם אין דבר כזה. מי שלא יכול לשלם,

הילה טרייבר:

גילי, בסוף זה ברור שישלמו וזה גם ברור שאנחנו צריכים,

מירב קורן:

יש הדרדרות, זה שהכל אוספים וזה שהכל פרוץ וזה שזה רק עשה הדרדרות נוראית במנטליות.

אלי ברכה:

אנחנו ניישם את זה. נהיה אמיצים וניישם את מה שצריך ליישם.

דובר:

ברור שלא יאהבו את זה,

מיכאלה פולנסקי:

לא יאהבו את זה. יהיה מקומות ש,

דובר:

ניישם את זה. אז יהיה ויכוח אחד שניים ויישמו את זה.

מיכאלה פולנסקי:

עכשיו, מה זה עסק ואני אומרת את זה כי יש מקומות של שטחים אפורים? זה קצת פחות אני, זה יותר עניין של יועץ משפטי שיקבע,

דוברת:

אבל נהיה חייבים להתייחס לזה כי סביב זה ירוצו כל ה,

דובר:

אבל אם אנחנו נתחיל עם הוויכוחים האלה,

מיכאלה פולנסקי:

תראי, אני אגיד לך איך אני מעריכה שזה ייפתר ואני מדברת, לוקחת את השאלה שלך כדוגמה שאפילו לא שמעתי אותה. תמיד לשאלות באמת שבעיקר באות בערים, תגידי, מה אני אעשה עם בעל הקיוסק הזה המסכן שמרוויח, שעובדים שם שני אנשים, אני אתחיל, והפסולת שלו. יש הרי, אמרתי, אני מעריכה, אני

עוד פעם אומרת, הערכה גם כשאני מסתכלת קצת על המספרים. בעסקים הקטנים, העסקים, אתם יודעים, ואף אחד לא רוצה, רוצים לעשות את הדברים מצד אחד גם שוויון בפני החוק, אי אפשר לעשות שעסק אחד אפילו שהוא גדול ישלם והעסק השני לא. יכול להיות מצב שהעסקים הקטנים הפסולת, כל הפסולת שהם מייצרים תהיה בכלל בסיסית ואז לא יהיה,

שרון רומם:

לא יגיעו לרף,

מיכאלה פולנסקי:

בדיוק, לא יגיעו לרף.

שרון רומם:

אבל זה לא תאורטי. יש לנו פה את המלון, נגיד,

מיכאלה פולנסקי:

המלון אני יכולה להגיד לך,

שרון רומם:

או נגיד גן אירועים בתל יצחק,

מיכאלה פולנסקי:

לקחתי דוגמה, את רוצה שאני אתן דוגמה?

הילה טרייבר:

כן.

שרון רומם: לא, אבל נגיד גן אירועים הוא מלון שהפונקציה של העובדים לא משקף בכלל את כמות האשפה שהם מייצרים.

(מדברים יחד)

מיכאלה פולנסקי:

אתה בדיוק איתי כי יש פונקציה של עובדים, הפונקציה היא של עובדים. עכשיו אני יודעת, אני יודעת, בוא אני אתן לך דוגמה. לא? לא לקחת דוגמה? הפונקציה היא כמה פסולת העסק מייצר. מי מייצר במלון את הפסולת העודפת?

שרון רומם:

האורחים.

מיכאלה פולנסקי:

האורחים. אז מה שיקרה זה ש, קח לדוגמה, אני אתן לך דוגמה.

שרון רומם:

גן אירועים.

מיכאלה פולנסקי:

גן אירועים, בוא אני אתן לך. עשיתי על הגן אירועים שלכם. הגן אירועים, למשל חוות רונית, נתנו לי, אם מותר לי להגיד, עוד פעם. לפי הנתונים שקיבלתי, יכול להיות שזה משתנה. זה מספר עובדים, מתחילים להתווכח. אני עובדת באיזו רשות שהתחילו להביא לי בחודש כזה עובד ככה, צריכים למצוא את זה, זה שנתי, יש גם עונתי. את כל הבעיות אנחנו מכירים אז סתם דוגמה, חוות רונית שיש בה נגיד מה שכתוב פה, יכול להיות שזה רק סימולציה, 23 עובדים במשרה מלאה כל השנה. אז מבחינת הרשות הרבה היא ממחזרת, או קיי? היא עושה ... לקחתי את זה. מגיע לה, מגיע לה בסך הכול 3.72 טון בשנה לפנות. עכשיו תגיד לי יופי, נהדרת, אבל אני לא שוקל את הפסולת. מה שעשינו פה ומי שירצה לקרוא יקרא, אנחנו עושים המרה לפי איזשהם תקנים מסוימים, המרה לכלי עצירה. עכשיו, אם אני צריכה לפנות לחוות רונית המועצה ללא תשלום צריכה לפנות 3.72 זאת אומרת שכל השאר היא צריכה לגבות אגרה. הנה, אני לוקחת את חוות רונית סתם כ-case study.

אלי ברכה:

הם בטח יסגרו אחרי זה.

דוברת:

ממש, ממש.

מיכאלה פולנסקי:

לא, לא, לא, תאמין לי שלא. בואו נגיד, בואו נגיד, סתם, אני עשיתי את כל כלי האצירה, שיש לה צפרדע אחת. מכירים את הצפרדע, אני אומרת את זה, זה נקרא מכולת רמסה, 4.5 קוב. יש לה, בוא נגיד שיש לה אחת. המועצה צריכה לפנות, בשנה יש 52 שבועות נגיד, המועצה צריכה לפנות 23 פינויים. לכל שנה מגיע לה ללא תשלום לחוות רונית. אני מניחה, בוא נגיד שיש פינוי פעם בשבוע, רק בשביל הסימולציה, או קיי? יש פינוי פעם בשבוע, 52 פחות 23, כמה זה יוצא? תעשו לי רגע?

דובר:

עוד 30 נגיד.

מיכאלה פולנסקי:

כמה? 30. 30 היא צריכה לשלם. מה יעשו? הולכים, עשיתי פה איזשהו תהליך שבדקו אותי גם משרד הפנים כמה עולה לכם תשלום לטון, לא משנה, תקראו שם את כל הדברים. זה אומר שחוות רונית צריכה לשלם,

תמנה שמאלי:

.1,196

מיכאלה פולנסקי:

סליחה?

תמנה שמאלי:

.1,196

מיכאלה פולנסקי:

מה 1,196?

תמנה שמאלי:

52 כפול 23.

מיכאלה פולנסקי:

לא. 52 פחות 23. נגיד שמפנים פעם בשבוע, סתם, בוודאי שמפנים יותר, נגיד שמפנים פעם בשבוע, 30, 23 פינויים מקבלת,

מאיר דור:

זה 120 טון נגיד בשנה.

מיכאלה פולנסקי:

לא, לא הולכת על הטון כי אתה לא שוקל, אתה עושה פינויים. אני אמרתי את זה לנפח.

מאיר דור:

או קיי, בסדר.

מיכאלה פולנסקי:

עכשיו, לפי התחשיב שלי 218.66 כפול 30, תעשו רגע, מי פה על המחשב? 218 כפול 30? עיגול כמובן?

מאיר דור:

200 כפול 30,

מיכאלה פולנסקי:

חוות רונית, אני מאמינה שזה יותר, צריכה לשלם למועצה אגרת פסולת שנתית 6,000 שקל בשנה. זה הסיכום בתחילת השנה, עכשיו, אני סתם לוקחת את חוות רונית לדוגמה, אני בטוחה שמפנים יותר והיא ... אני מבטיחה לך שזה יהיה אגרה כפולה.

הילה טרייבר:

זה 6,000 כשהוא מפנה פעם בשבוע כשבפועל הוא מפנה 5 ימים בשבוע.

מיכאלה פולנסקי:

בדיוק. סתם לקחתי את זה בשביל התחשיב.

צילי סלע:

אז זה פי 5 יהיה?

דוברת:

חייב לך 32,700.

הילה טרייבר:

לא, אני לא, צילי, אני לא, זה לא שיחה, החוק עזר זה לא בחירה, בסופו של דבר. אבל צריך להבין את התעריפים וכן,

דוברת:

זה רק לתת דוגמה,

בן:

איך את מתייחסת למשרדים? אמרת תעשייה ומלאכה.

מיכאלה פולנסקי:

עסק.

דוברת:

היא אמרה קודם.

דובר:

עסק.

בן:

כמו תעשייה?

מיכאלה פולנסקי:

לא, מקדם אחר אבל כן.

דובר:

מספר העובדים.

מיכאלה פולנסקי:

מספר העובדים. זה יכול מאוד להיות, מה שסביר להניח שיקרה, משרד עורכי דין, משרד ... שלא תהיה לו, שכל הפסולת שקיימת היא תהיה בסיסית. הרי יש כמות פסולת שהמועצה צריכה לפנות,

דוברת:

הוא לא יגיע,

מיכאלה פולנסקי:

בדיוק, שלא יגיעו, זה מה שאנחנו מעריכים מה שיקרה. מקום כמו חוות רונית הוא מקום עתיר פסולת. הוא מקום עתיר פסולת אז שמה יהיה לו הרבה עודפת. עסק שווה עסק שווה עסק. אחד הדברים שקורים זה אכיפה בררנית, זה משפט פופולרי להגיד. בהרבה מאוד רשויות היה להם נוח ללכת למפעלים הגדולים, הסופרים הגדולים, והם תבעו את הרשויות. אמרו סליחה, למה אתה גובה מאיתנו ולא גובה מהחנות ממולי? עוד שאלות?

הילה טרייבר:

מיכאלה, רק לחדד. איך ידעת שחוות רונית צריכה לשלם לנו 6,000? כאילו עשית לה זיכוי של כמה שמגיע לה?

מיכאלה פולנסקי:

זיכוי של הפינויים, כמה עולה פינוי.

הילה טרייבר:

לפי הפח?

מיכאלה פולנסקי:

כן. יש נוסחה ומכניסים את זה.

שרון רומם:

... נפח הכלי לטון.

מיכאלה פולנסקי:

כן. ביום שיהיה לנו, ומבחינה טכנולוגית זה קיים בארץ, שתוכל לשקול את הפסולת, אז זה היה לפי משקל. עכשיו, מכיוון שאי אפשר אז זה ללכת למשקל, לחזור לנפח,

שוקי ארליך:

הבעיה היא הכלי אגירה זה מקומות משותפים.

מיכאלה פולנסקי:

נכון.

שוקי ארליך:

הבעיה בכלי אגירה זה מקומות משותפים.

שרון רומם:

מיכאלה, תסבירי לנו עוד פעם, נגיד חוות רונית שיש לה גם מגורים שם, כדוגמה,

מיכאלה פולנסקי:

לא, להפריד. וחוות רונית זה קל,

הילה טרייבר:

אז תסבירי איך עשית את החישוב של העסק.

דוברת:

היא אמרה.

מיכאלה פולנסקי:

כמות עובדים, יש את הנוסחה לפי כמות עובדים, כפול כל מיני, יש פה, חבר'ה, הכל נמצא פה.

שרון רומם:

כן, כן, לא, לא, בסדר, או קיי.

מיכאלה פולנסקי:

יש כמות של פסולת שלכל עובד מוקצית. יש שמה, בדיוק, עכשיו החוק הוא ל-5 שנים נגיד. זה מה שמוקצב לשנה. אני מכפילה נגיד קילו כפול מספר העובדים, אחר כך אני הולכת אומרת או קיי, מגיע לו איקס טון או איקס משקל, מגיע לו, זה לא קשור, לא מעניין אותי מעבר. אני לא יכולה לדעת.

הילה טרייבר:

לא, אבל איך את יודעת את היתרה?

מיכאלה פולנסקי:

אני לא יודעת. אני יודעת כי את יודעת להגיד לי, וברוב הרשויות זה עובד ככה, את יודעת להגיד לי, ומנהל התברואה שלך יודע להגיד, שבחוות רונית ... 3, 4 פעמים בשבוע 2 מכולות. הוא יודע להתאים את זה מראש.

שוקי ארליך:

אבל מיכאלה, הבעיה היא חוצות שפיים שיש שמה כמה, איך את עושה את ההפרדה ביניהם.

מיכאלה פולנסקי:

אז אני אגיד לך מה יהיה כתוב בחוק העזר?

שוקי ארליך:

מה?

מיכאלה פולנסקי:

המפקח יחליט כמה מה,

שוקי ארליך:

או קיי. כאן אנחנו נכנסים לבעיות.

אלי ברכה:

איך אנחנו יודעים, באמת אולי אני,

צילי סלע:

שנייה, אני, אני יכולה רגע להסביר משהו ולראות אם אני מבינה? אני חושבת שאת עושה המרה בין משקל לנפח ואז את עושה את הפיזיקים ואז, הפיזיקים הם בנפח ואז את יודעת במקום שמותר להם פעם אחת בשבועיים ובסוף הם מפנים 10 פעמים בשבועיים.

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

הבעיה שלי שזה מתבסס על כלי האצירה שיש לו עכשיו. עכשיו, אני אתן לך דוגמה על נחלה שיש לידה 10 פחים כי יש לה גם עסק ובעצם את לא יודעת איזה, מה את מפנה לעסק ומה למגורים כי יש לה עסק ועוד 8 קרוונים מאחורה ואת לא יודעת להגיד לי את אחוז הפיזיקים של הנחלה. אין לך מושג.

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

ולא רק זה, גם הפסולת בתוך הקיבוץ. יש לך עסקים, יש פח מוטמן באמצע של העסק, הוא בכלל מפנה שם.

(מדברים יחד)

צילי סלע:

בעירוב של עסקים ותושבים, רגע, דקה. דקה. אותו מספר אצבע, כן, שעושים לעובד, כן? הרי עובד מייצר קילו לשנה, בסדר? סתם אני אומרת, או קיי? לא חשוב. יהיה לך איזשהו מספר אצבע לתושב.

הילה טרייבר:

... משפטית.

צילי סלע:

אז אם יש עירוב שימושים?

מיכאלה פולנסקי:

אז או שאת מפרידה את כלי האצירה, את מסמנת אותו,

הילה טרייבר:

רגע, צילי. בואו נעשה ככה. תראו,

מיכאלה פולנסקי:

אסור לך משפטית לעשות את זה.

הילה טרייבר:

היישום של חוק העזר הוא בעייתי כי הוא בעצם דורש מהרשות להתארגן אחרת על כל מערך הפחים שלה. כרגע אנחנו מפנים פאושלי, לא לפי הנפות. כל אחד יש לו כמה פחים שהוא רוצה ליד הבית, אין הגבלה של מספר הפחים. בעצם כניסה לתהליך כזה היא כנראה דורשת שינוי של כל מערך הפסולת במועצה כי אם יש לי עסקים בתוך הזה כל ארבעה אנשים יקבלו פח זה יהיה רק הנפה, רק את הפח הזה אני אניף, יהיה לי מתי אני מניפה אותו, כמה פעמים הנפתי אותו, מי אניף אותו ומה היה בתוכו.

אלי ברכה:

ובעל העסק יזרוק אצל השכן שלו את הפסולת שלו.

צילי סלע:

זה מה שרציתי להגיד.

הילה טרייבר:

זה פחות משנה לי.

צילי סלע:

לא, אלי. זה יותר פשוט מזה. הוא ישים את זה בפח הפרטי שלו, לא בפח העסקי שלו.

הילה טרייבר:

לא, זה לא משנה לי כי בסופו של דבר מה שמיכאלה אומרת, מה שמיכאלה אומרת זה שזה קשור לגודל הפח אז גם אם אחר כך כשאני אקבע לו את גודל הפח זה כבר לא מעניין אותי איפה הוא שם את הפסולת האחרת שלו כי ברגע,

צילי סלע:

הוא ישים בפרטי,

הילה טרייבר:

לא, זה לא משנה כי ברגע שקבעתי, הבעיה שלי היא בלקבוע,

צילי סלע:

זה נורא חשוב הדין הזה, בואו נהיה בשקט.

הילה טרייבר:

הבעיה שלי היא בלקבוע, רגע. הבעיה שלי היא בלקבוע את הגודל פח שמתאים לזה ולשנות את מערך הפסולת כי לפי מה שמיכאלה אומרת, ברגע שהחלטת שלגן ילדים בנחלה מסוימת יש פח צפרדע שזה וזה אז לפי זה היא עושה את החישוב של כמה הוא צריך לשלם לו כי לפי כמות הפינויים. אז כבר לא משנה מה הוא שם כי הוא שילם לי מראש. גם אם אחר כך הוא מפזר את כל הפסולת שלו. הבעיה שלי זה שהיום מערך הפסולת לא בנוי ככה. הוא בכלל, והמעבר למוטמנים בקיבוצים וגם בחלק מהאזורי תעשייה הם בעצם,

גילי בן יקר:

גם במושבים יש חלק מוטמנים.

הילה טרייבר:

נכון, אבל מעבר לזה, אפילו נגיד אזור תעשייה כמו אשדר שיש לו מוטמן, איך אני מחלקת את הפסולת? כאילו, זה מוטמן. אז יש לזה משמעויות שאני לא יודעת ליישם אותם עכשיו. אנחנו מאשרים את התחשיב, קיבלנו את התחשיב מאושר. אנחנו נצטרך שתדעו שזה, מה?

גילי בן יקר:

מה זה מפעל א' ו-ב'?

הילה טרייבר:

לא משנה, זה דוגמאות. דוגמאות, סימולציות. אבל הנקודה היא לא זאת. הנקודה היא שאנחנו מעבירים לכם את התחשיב והיה חשוב שתדעו שזה משהו שהמועצה מטפלת בו וצריכה להתמודד איתו. אנחנו עוד נראה איך אנחנו פותרים את כל ה, זה בעצם גם אם היום אנחנו ניישם את החוק, נקבע חוק עזר, מחר בבוקר גם אם החוק עזר מאושר אי אפשר באמת ליישם אותו כמו שהוא בנוי עכשיו אז זה דורש עוד הרבה חשיבה,

(מדברים יחד)

מיכאלה פולנסקי:

אבל אני רוצה להגיד עוד משהו בהמשך למה שהילה אמרה וזה יותר ברמה האידאולוגית מקצועית. פסולת הרבה פעמים ברשויות היום, כלומר ... אירופה, אחד הדברים שאנחנו מפגרים, סליחה, אבל הלנו על זה שאנחנו לא מנהלים את הפסולת, אנחנו לא מנהלים, אני אומרת את זה, כולנו, מעט מאוד רשויות מנהלות, זה צעד ראשון, מדינת ישראל ... מתעסקת עם זה כבר 15 שנה בתחום, 90 אחוז ... של פסולת ומה שאני רואה, ואני אומרת את זה שכשאומרים פסולת אז אומרים לי עזבי אותי, בואי ניפטר מהדבר הזה, אני אומרת זה אף אחד לא רוצה, את יודעת, זה מין משהו שנפתרים ממנו.

(מדברים יחד)

מיכאלה פולנסקי:

אז אני אומרת שפסולת, שבמדינה אנחנו צריכים להתקדם ולהסתכל על זה כמשאב שצריך לנהל אותו ו... מנהלת אותו, זה שלב א'.

הילה טרייבר:

רגע, אני אגיד עוד משהו אחד לפני שמסיימים. יש פה בעצם גם משהו בנושא של הסביבה, לנושא של השירות לתושב לנושא של עלות תועלת. זאת אומרת יכול להיות שבקטע הסביבתי זה הדבר הכי נכון לעשות, בקטע של עלות תועלת לחסוך 2 מיליון ולהוציא 2 מיליון על מערך חדש של פסולת אבל מירב, אני מציפה את זה, זה לא אומר שזאת ההחלטה.

מירב קורן:

לא, יהיה פה ויכוח סוער.

הילה טרייבר:

לא, אני לא אומרת שזו ההחלטה. אני אומרת שיש פה מתח שקיים בין הנושא של שירות לנושא של אשפה, של איכות סביבה לנושא של עלויות. זה הכל.

מירב קורן:

ברור שזה לא משהו שקורה ביום אחד, אבל אין, אם לא מתחילים לעשות שינוי לא יקרה שינוי.

הילה טרייבר:

בסדר, אני לא אמרתי שלא. אמרתי רק שזה בסוף אם מישהו חושב שאנחנו הולכים לחסוך שני מיליון אני יכולה להבטיח לכם שאנחנו נוציא 2 מיליון על מערך הפסולת,

מירב קורן:

בוודאי.

הילה טרייבר:

עכשיו,

מירב קורן:

ברור, ועדיין צריך לעשות את זה.

הילה טרייבר:

בחסכון של הכסף כדאי שנשחרר את ה,

(מדברים יחד)

פבלו לם:

חייבים להפיץ את זה לוועדים ולאגודות.

הילה טרייבר:

בסדר, אנחנו נפיץ את זה. זה עוד לא חוק עזר מאושר, זה סתם תחשיב.

פבלו לם:

זה לא משנה, הכנה. שיידעו על זה.

הילה טרייבר:

בסדר, אני אפיץ את זה, זה יופץ במליאה. אני, היה לי חשוב להגיד את זה, תודה מיכאלה.

דוברת:

מיכאלה, תודה רבה.

הילה טרייבר:

נעבור נושא, מהר לנושא הבא. אני אגיד ככה. שוש, אנחנו א' מתארגנים לתקציב ו-ב', שוש מסיימת את עבודתה בסוף חודש אוקטובר אז, ורגע, דורון שיושב לידה הוא בשלב זה ממלא מקום מכיוון שעשינו שלושה מרכזים ולא מצאנו מנהל מחלקת חינוך ועדיין לא חשבנו שאפשר לקיים את מחלקת חינוך בלי מישהו שיהיה שם בפועל. אם בהתחלה היה לנו איזשהו מחשבה שאילי אני אעשה את זה, לא.

דובר:

מה?

הילה טרייבר:

בדיוק. אז התאפסנו מהר ו,

אלי ברכה:

עוד לא נולד מנהל מחלקת חינוך שיכול להחליף את שוש.

סעיף 2 – הצגת תוכנית עבודה 2020 – אגף החינוך

הילה טרייבר:

אז, זהו. עשינו שלושה, שלושה, בכל מקרה ביקשתי משוש לעשות שני דברים. אחד זה להציג את התוכנית שלה ל-2020 ו-2, לסכם בקצרה עשר שנים של, תתחילי.

שוש אקהואז:

ערב טוב. צריך לעשות קצת פאזזה בין הפסולת לחינוך. הדברים קשורים אבל תמיד. אתם יודעים, אני מדברת שנה, אפילו קצת יותר, על זה שאני פורשת והנה מגיע הרגע ואני מוצאת את עצמי מתרגשת. אז אני מתרגשת לא כי אני בעצם פורשת לגמלאות אלא אני מרגישה שאני נפרדת. נפרדת מבית שהיה לי עשר שנים והיה מאוד מאוד משמעותי עבורי, אז אני כתבתי ככה סיכום של עשר שנות עשייה חינוכית. אני לא אלאה אותכם, זה באמת על ממש המעט שבמעט אבל זה עשר שנים, זה עשייה משמעותית. אני הגעתי לפה אחרי ניהול אגף החינוך בהרצליה עשר שנים ו,

שוקי ארליך:

באת לנוח.

שוש אקהואז:

לנוח לא אבל באתי מתוך תחושה שפה, שפה לא תהיה לי תקרת זכוכית. שפה זה מקום הרבה יותר מאפשר מבחינה גם בירוקרטית. ואכן כך זה. אז בואו נתחיל ככה, בואו תצאו איתי למסע הזה של העשר שנים.

מאיר דור:

כששוש נבחרה אז היא אמרה אני פה עובדת יותר קשה מאשר עבדתי בעיריית הרצליה.

שוקי ארליך:

ברור. צחקתי עם הבאה לנוח.

שוש אקהואז:

איך מעבירים?

דוברת:

על הקליק.

שוש אקהואז:

בסדר, יופי. טוב. אז כשנכנסתי לתפקיד גיליתי מחלקת חינוך, תרבות, נוער וספורט שהיא בתפיסת עולמה הייתה בעצם גורם מתווך בין משרד החינוך לישובים. באתי והתחלתי ללמוד את העבודה ואמרו לי: כל חודש מקבלים נתונים ממשרד החינוך וצריך להעביר ליקום ככה, לבני ציון ככה, לוועד הזה ככה ולוועד הזה ככה עבור הגנים ולבית הספר ככה. משהו כאילו גורם מתווך בלבד בין הבתי הספר והישובים. והחשיבה שלנו הייתה להפוך לגורם בעל הסמכות והאחריות בניווט והובלת העשייה החינוכית ומהר מאוד, דרך אגב, אתם דיברתם בדיון הקודם של אורלי על הנושא של שוויון ושקיפות. זה היה מאוד מאוד בולט. בתי ספר לא ידעו מה בית הספר השני קיבל. בית ספר אחד היה לו כל שנה 500 אלף גירעון, אף אחד לא ידע, אמרו לי אי אפשר להתגבר על זה. לא הייתה שקיפות ולא היה שוויון, גם לא בתקציב פרטני בין בתי הספר השונים. מהר מאוד אמרנו: אלה הערכים המובילים: שוויון ושקיפות, וגם הייתה תפיסה מנחה שהיא מאוד מאוד משמעותית והיא עדיין מלווה אותנו של קהילה של קהילות. אנחנו לא לוקחים בכוח שום דבר. אנחנו מאמינים ביכולת המקצועית שלנו, בהובלה המקצועית שלנו. ישוב שרוצה להעביר מנדט למשל של גני ילדים למועצה, אנחנו

כמובן לוקחים על עצמנו אבל בכוח אנחנו לא מקבלים החלטות בכוח כנגד רצון של ישוב. אנחנו רואים גם בבית ספר, בבתי הספר, קהילות ומתייחסים אליהם ככה. אני רוצה לומר יותר מזה, שישוב, למשל, רוצה להוביל משהו בחינוך שהוא לא בהלימה בדיוק לחוזר מנכ"ל משרד החינוך, זה בדרך כלל אנחנו פוגשים את זה בקיבוצים, אנחנו מול המשרד אנחנו לא תופסים את עצמנו כמייצגי המשרד מול הישובים אלא אנחנו להיפך, אנחנו רואים את הצורך של הישוב ומנסים לעגל את הפינות מול משרד החינוך כך שהישוב יקבל את מה שהוא רצה, שאנחנו מאמינים שזה נכון לחינוך. כעבור כשנתיים שלוש של עבודה אנחנו עשינו, מה, איך זה זז?

דוברת:

לא, אני הרצתי את זה.

שוש אקהואז:

אה. אנחנו רצינו לבדוק את עצמנו מה בעצם מייחד אותנו. יש לנו, יש, באתי מהרצליה למשל. מה מייחד את חוף השרון לעומת הרצליה, לעומת מועצות אחרות, לעומת הישובים שמסביבנו? וישבנו ועשינו עבודה עם כל שותפי התפקיד, עם המחלקה לחינוך סביבתי, עם הכדורסל, עם הקונסרבטוריון, עם הספרייה המועצתית, האזורית. עם כל שותפי התפקיד ובאמת זה, כל השירות הפסיכולוגי, כל אחד ניסח את המשפט שנראה לו הכי מדויק ובשורה התחתונה הכוכב הצפון של החינוך בחוף השרון זה רואים כל פרט, רואים את השלם. זה לא שאנחנו מכירים ורואים את כל התלמידים אבל זה כוכב צפון. זה מנחה את כל בעלי התפקידים בעבודה היומיומית וזה חלחל לבתי הספר ואנחנו בהמשך אנחנו נוכל גם לראות איזה עוד כלים הכנסנו למערכת כדי, מתוך שאיפה להכיר כמה שיותר תלמידים במטרה למנוע ולא רק לטפל. אז קצת נתונים. אז ממש קצת נתונים כי הם באמת פחות משמעותיים, לפחות בתפיסת עולמי. זה הזכאות לבגרות שאנחנו נכנסנו היה 72 אחוז, עלה ל-93 אחוז. זה לא שאנחנו עשינו את הקסם, הייתה פה עבודה מאוד משמעותית של העל יסודי שלנו, גם דרך אגב מספר התלמידים מ-800 ליותר מ-1,200 השנה וזה לא רק בגלל תלמידי חוץ שלומדים בבית הספר. זה בגלל האמון של תושבי המועצה, של תלמידי המועצה שלהגיע לבית הספר הזה זה המקום הנכון.

שוקי ארליך:

יש איזה אחוז של שנות שירות שהוא מייצג את ה,

שש אקהואז:

זה הרבה מעל ומעבר לנתונים גם במועצות אזוריות והוא לא בכדי כי אנחנו, נראה בהמשך, יש לנו, המועצה לקחה בחור שמלווה אותם בכל התהליך שהוא תהליך לא פשוט. נעבור לטיפול בפרט. ככה באמת - באמת בנקודות. אז קודם כל הוקמה יחידת טיפול בפרט. לא היה. כשאני נכנסתי היה רבע משרה, קב"סים, קצינת ביקור סדיר, וזהו. לא היה טיפול בפרט בכלל. אז הוקמה יחידה, זה יחידה לטיפול בפרט. פתחנו בבית החינוך שלנו כיתות מב"ר, כיתת אייל, כיתת אייל זה כיתה, שוב, לתלמידים שמתקשים. מב"ר זה מסלול בגרות רגיל וכיתת אייל זה תלמידים שמתקשים יותר ולראשונה בחוף השרון יש לנו כיתות של חינוך מיוחד שאנחנו מאוד גאים בהם. לפני שנה סיימה י"ב הכיתה הראשונה של חינוך מיוחד, לקויות למידה עם 100 אחוז זכאות לבגרות. באמת עבודה מדהימה. כיתות שעובדות מאוד מאוד יפה. במקום שהילדים ייצאו מחוץ למועצה הילדים אצלנו בתוך המשפחה, בתוך בית הספר שלנו. זה ערך מבחינתי מאוד מאוד משמעותי. פתיחת מרכז מהות. אתם יודעים, משרד החינוך מבחינתו התלמיד סיים את חטיבת הביניים, אין כבר תקן פסיכולוגית, אין, לא צריך גם מרכז למידה. אין ילדים עם לקויות למידה, אין שום דבר. כאילו י' עד י"ב לא צריך כלום. אז פתחנו מרכז מהות שהוא מקביל בעצם למרכז הלמידה בחטיבת הביניים שמסייע מאוד לילדים עם לקויות למידה. המועצה הוסיפה תקן פסיכולוגית לבית החינוך כדי שיהיה ל-י"ב. הטמענו מנגנון מעקב אחר תלמידים של ועדות פרט, של ועדות היוועצות. הורים יכולים לפנות, בית ספר יכול לפנות. אנחנו מתייעצים, רואים אם ילדים, ילד שיש לו, שהוא בסכנת נשירה או בנשירה סמויה, הוא עדיין בתוך בית הספר אבל הוא לא נכנס לכיתה. אנחנו מזמנים ועדת התמדה. אנחנו לפעמים מצמידים תלמיד למישהו מאיתנו בתוך המחלקה, כשרואים שהוא לא נכנס הוא מגיע אלינו ואנחנו עושים איתו עבודה. הכנסנו מנתחת התנהגות לגנים ולבתי הספר. זה שוב, אתם רואים את המנגנונים כדי להגיע לכמה שיותר פרטים. העברת כל הסייעות האישיות להעסקת המועצה, זה היה בשנה הראשונה שנכנסתי. אני בשנה הראשונה שנכנסתי, כשאנחנו מקבלים ממשרד החינוך את הדף עם למי, לאיזה תלמידים מאושרת סייעת אישית, או קיי, שאלתי מה עושים עם זה ואז אמרו לי: אנחנו צריכים להודיע לכל ישוב לוועד הישוב מי הילד וכמה שעות מוקצות לו. שאלתי למה ועד הישוב צריך לדעת את שם הילד. כאילו, הילד בבית ספר או בגן, למה,

למה ועד ישוב צריך לדעת מי הילד שיש לו קשיים והוא מקבל סייעת צמודה?
אמרו לי: כי הם משלמים לסייעת. בקיצור,

דוברת:

ככה זה היה.

שוש אקהואז:

זה היה, כן, בוודאי. אני דבר ראשון זוכרת הלכתי לאלי אמרתי לו תקשיב, זה לא יכול להיות כזה דבר. יש חיסיון, יש שמירת פרטיות. אף אחד בישוב לא צריך לדעת אם לילד יש סייעת צמודה, אם יש לו קשיים או אין לו קשיים. זה משהו שחייב להיות באחריותנו ולשמחתי הרבה המועצה לקחה על עצמה את זה. אני כבר לא מדברת שהוועד בחר את הסייעת בלא יודעת מה הקריטריונים, ששילם לה כל ישוב משהו אחר. עזבו, זה באמת הייתה סאגה שפתרנו אותה מהר מאוד. הוקם פורום בין מחלקתי לשילוב והאכלת ילדים. אתם יודעים, עכשיו מדובר המון על שילוב והכלה במוסדות החינוך הרגילים אבל מה, משרד החינוך עם כל הסיסמאות שלו הוא בעצם השילוב והכלה מסתיים בשעה אחת. למה? אחרי אחת אין שילוב והכלה. אז אנחנו אומרים אין כזה דבר. שילוב והכלה מבחינתנו זה 24/7. לצורך העניין דרך אגב גם דנה דרורי שהיא מנהלת הטיפול בפרט, היא מוגדרת רק לטיפול בפרט והמועצה לוקחת קצינת ביקור סדיר שתעשה את העבודה הנוספת על מנת שדנה באמת המנהלת היחידה לטיפול בפרט תתמקד בנושא של הכלה ושילוב. אנחנו יושבים עם הרווחה, עם הנוער ומגבשים תוכניות איך הילדים ברמה קהילתית וכמובן בחינוך הלא פורמלי יהיו משולבים. גיל רך. לא היה גיל רך. לא הייתה יחידה לגיל הרך. האמת? גם לא היה צריך כי באמת כל הגנים היו מנוהלים על ידי הישובים אבל אז בא דו"ח טרכטנברג.

אלי ברכה:

גם לא היה סמים ואלכוהול, רק מאז שנכנסת.

שוש אקהואז:

אני הבאתי אותם מהרצליה. ואז בא דוח טרכטנברג,

צילי סלע:

כל מה שהגיע מהעיר זה,

שש אקהואז:

שאמר חברים, מגיל 3, גן טרום - טרום חובה, חינוך חינוך. ואז כל הישובים שעד אז גבו כמה שרצו בשיתוף פעולה, בהסכמה עם ההורים. רצו שלוש סייעות, רצו ארבע סייעות. כמה שההורים הסכימו לשלם בערך כך היה. בקיצור, אי אפשר יותר. יש חוק, יש חוק, יש חוק חינוך חינוך חובה מגיל שלוש, יש גננת ויש סייעת ואז התחלנו בעצם, המועצה התחילה להיכנס ולתקצב את הגנים בישובים על מנת שהישובים יוכלו להמשיך ולנהל את הגנים כאשר אנחנו רצינו באמת לשמור על רמה טובה של גני הילדים במועצה. בנינו שני גנים בבצרה.

מירב קורן:

רק במאמר מוסגר. אני באופן אישי עשיתי את זה מטעמים אידאולוגיים לחלוטין, לא בגלל החוק הזה. אני באמת חושבת שגני ילדים וכל מי שזה עוד מעניין אותו בקיבוצים ומושבאים צריכים להיות מנוהלים בצורה מקצועית על ידי המועצה. אני באמת האמנתי בזה וביחד עם אלי הובלנו מהלך כזה והוא לא היה רק בגלל הכסף. הוא היה באמת מתוך טעמים אידאולוגיים. ככה לדעתי זה צריך להיות מנוהל ולראייה התוצאה שהיא מצוינת. היא הרבה יותר טובה ממה שהיה קודם.

שש אקהואז:

יופי, אני שמחה. אני שמחה לשמוע. אז בנינו שני גנים בבצרה, הכנסנו תוכניות העשרה לגנים, ספריית פיג'מה, מפעל ספרים וזהב בגן. יש תוכנית רצף גנים בית ספר. בכל בתי הספר היסודיים היום יש מה שנקרא תוכנית א' תחילה. זה איזשהו... שבא לתווך בין הגן לבית הספר במבנה פיזי שהוא קצת שונה. השתלמויות מקצועיות לסייעות, פתיחת 9 צהרונים בגני בצרה וכפר נטר. יש לנו גם שני צהרונים בבית ספר חובב שהשנה הכפילו את עצמם במספר הילדים, יותר, מ-22 ל-56 ילדים, ותקצוב גני ילדים מעבר למתחייב על פי הנחיות ותקצוב משרד החינוך. זה מאוד חשוב. אם משרד החינוך אומר מ-30 ילדים ומעלה בגיל 3 סייעת נוספת הקריטריונים שלנו של המועצה הם שונים. הם מקלים הרבה יותר כי אנחנו מאמינים שלמשל ש-23 ילדים אז בגן טרום - טרום כן צריך סיוע נוסף בגן. נוער וצעירים. התחלנו עם תוכנית דילר שזה בעצם בנייה של קבוצות מנהיגות. קיימנו שגרות של אירועים מועצתיים, מסע י"ב ויצירת מנהיגות של שכבת י"ב שעד אז הם כבר היו עם רגל אחת בחוץ ופחות עניין אותם מועצת תלמידים וככה. מרוץ חמישיות, פסטיבל מוסיקה, ליווי אישי מקצועי למועמדים

לשנת שירות ולמכינות, זה מה שאמרתי, מלווים אותם. התהליך הוא לא פשוט. הוא מתסכל מאוד. הרבה פעמים נוסעים למבחנים ונכשלים וחוזרים ומנסים עוד פעם ואנחנו ממש מלווים אותם בתהליך וגם במכינה עצמה. זו אחת התובנות שהייתה לנו גם בעקבות האסון שקרה לנו עם הנער בשפיים. ליווי מקצועי לרכזי תנועות הנוער ולמדריכי נוער בקיבוצים. הסדרת מערכת היחסים עם בית החינוך, איפה אנחנו עם עבודת הנוער שלנו עם בית החינוך. בעצם הילד הוא אותו ילד, איך אנחנו מחברים את העבודה. גיבוש תוכניות אורך של כלל בני הנוער ורוחב, שכבתי, בשיתוף עם בית החינוך. אירועי תרבות וספורט לצעירי המועצה, יצירת מסד נתונים של צעירי המועצה ופיתוח תחום הספורט. קיבלנו גם רכזת ספורט שהיא מפעילה ועושה תוכניות, מגבשת תוכניות בחינוך הפורמלי והבלתי פורמלי.

תמנה שמאלי:

שוש, אני רוצה רגע לשאול. אני רואה שיש הרבה התייחסות לחינוך, בעיקר הלא פורמלי, בקיבוצים. יש לזה, יש לכם התייחסות גם למושבים? נגיד אם אני רוצה להחזיק רכז, להפעיל רכז נוער, המועצה,

הילה טרייבר:

גם לא בקיבוצים וגם לא במושבים. המועצה, ישוב רוצה, הוא לוקח.

תמנה שמאלי:

אז מה זה ליווי מקצועי לרכזי תנועות הנוער ולמדריכי נוער בקיבוצים

הילה טרייבר:

תנועות הנוער זה במושבים ובקיבוצים זה מדריכי הנוער אבל זה אותו פורום.

תמנה שמאלי:

יש שם גם תנועת נוער.

הילה טרייבר:

לא, זה אותו דבר.

שוש אקהואז:

כמעט ולא.

הילה טרייבר:

כשהם בעצם בפורום הזה שיושב אליעד יושבים במושבים רכזי תנועות הנוער ובקיבוצים רכזי הנוער שלהם. זה לא מימון של זה. זה הפורום של אליעד, ליווי, הליווי הוא, אם עכשיו יהיה בבית יהושע רכז נוער הוא גם יבוא לאותו פורום אבל זה ליווי מקצועי של רכזי הנוער, לא מימון שלהם.

תמנה שמאלי:

או קיי.

שוש אקהואז:

שינויים בבתי הספר והגנים. הסדרנו את היחסים, חוף השרון, כפר שמריהו, בהתייחס לבית ספר גשר שהוא בית ספר משותף. כפי שאתם יודעים רשפון וגליל ים לומדים בבית הספר. אנחנו טיפה יותר מ-50 אחוז מתלמידי בית הספר. אלי הוביל תהליך מול כפר שמריהו שבעצם התקציב פר תלמיד, הם משלמים לנו, לחוף השרון, עבור תלמיד בבית החינוך 4200. אנחנו משלמים לכפר השמריהו, לבית הספר יותר נכון, תקציב פר תלמיד 4200 כמו לכל בתי הספר שלנו במועצה. הוצאת גני בני ציון מבית ספר חובב, אני לא יודעת אם אתם זוכרים אבל כשאני נכנסתי איזו מלחמה הייתה שמה כי הגנים היו בתוך בית הספר,

מירב קורן:

את מתכוונת הוצאת פיזית של המבנים.

שוש אקהואז:

כן, כן.

הילה טרייבר:

כן.

שוש אקהואז:

כן, הוצאת המבנים, ואז לקחנו חלק מבית ספר חובב, הייתה על זה,

מירב קורן:

מלחמת עולם.

שוש אקהואז:

תרעומת גדולה ומלחמת עולם ובנינו בעקבות זה מגרשים, מגרש כדורגל ומגרש כדורסל בחובב והיה תהליך ממש לא פשוט. הכנסת שכבה מנגנת לכל בתי הספר היסודיים שלנו. תזמורות בית ספריות ותזמורת מועצתית. הכנסת ניהול עצמי לבתי הספר היסודיים ותוך כדי זה אנחנו הסדרנו את מערך הכספים של בית ספר אדם וסביבה שבעצם הוא, הגבייה עבור שעות הלימוד הפורמלית היא כמחויבת בחוק וההמשך זה כאילו מתנ"ס כי בית הספר מלמד חמישה ימים עד ארבע. העברת כל גני גילאי 3 לגנים מוכרים ורשמיים. חברים, רוב הגנים בקיבוצים היו גנים פרטיים של גילאי 3 והם עברו לגנים מוכרים ורשמיים וקיבלו תקציב מהמדינה. זה היה תהליך גם מבורך ומורכב. יצירת חיבורים בין קהילות בתי הספר ואירועים משותפים כמו נפגשים בשביל, כנס מקהלות ואירוע מחנך מצטיין. הסדרת אזור רישום ארסוף וארסוף קדם. זה מעט תלמידים אבל זה משמעותי כל כך לכל משפחה. אתם צריכים להבין. ילד מארסוף קדם ההורים שלו היו צריכים להוציא אותו לשפיים בבוקר כדי שהוא ייסע בהסעה לבית הספר. שאלתי למה, אמרו לי האוטובוס לא יכול לנסוע. אמרתי בואו נעלה ביחד על האוטובוס וניסע והרי זה פלא, האוטובוס נוסע ואוסף גם ילדים ולו ילד אחד מארסוף קדם. תושבי ארסוף שהיו צריכים גן ילדים היו מבקשים טובות. מבקשים טובה מרשפון, מבקשים טובה משפיים. אין כזה דבר יותר. הסדרנו את אזורי הרישום, ילדי ארסוף וארסוף קדם, אזור הרישום שלהם של גן הילדים זה שפיים ואזור הרישום של בית הספר זה בית ספר וייצמן.

שוקי ארליך:

הגיע הזמן שיהיה אותו דבר לגבי בית קברות.

שוש אקהואז:

טוב, זה לא בתחום שלי.

דוברת:

זה גיל אחר.

אלי ברכה:

שוקי, תמתין.

שוש אקהואז:

הסדרת מערכת היחסים, הסדרת מערכת היחסים בין בית ספר אדם וסביבה למועצה. גם בהיבט של תשלומים, גם בהיבט של שותפות מלאה. בית ספר אדם וסביבה שותף מלא לעבודה החינוכית שלנו במועצה לכל קבלת ההחלטות ובתהליך הזה גם העברנו את תהליך הקבלה לבית הספר לאגף החינוך. הכל, כמובן, בהבנה ובשיתוף פעולה מלא עם בית הספר ועם הקיבוצים. בינוי ושיפוץ. אז בית ספר, זה ממש מעט כי אני לא מתייחסת לשיפוץ קיץ וצביעה וכולי. וייצמן הוספנו כיתות יבילות, שיפצנו את אולם הספורט, הקמנו מגרש כדורגל, פיתחנו שטח וחצרות. חובב אנחנו סיימנו עכשיו לבנות 4 כיתות לימוד פלוס ספריה, פלוס הקמת מגרשי כדורגל. מה?

מירב קורן:

הסבב הראשון לא הכנסת. יש פה יותר מפעם אחת אבל בסדר.

שוש אקהואז:

בית החינוך, שיפוץ והתאמת גודל כיתות לתקן, הכיתות היו מאוד קטנות והילדים שלנו ברוך השם גבוהים וגדולים. שיפוץ מבנה המכניקה והפיכתו לכיתות לימוד. בינוי אגף חדש בחטיבה זה מה שקורה עכשיו. הקמת מגרש ספורט, שיפוץ אולם הספורט. סימנתי בנפרד את התמיכה וסיוע לישובים לבנות גם ברשפון וארבע כיתות באדם וסביבה, זה כל ההתנהלות מול משרד החינוך לקבל, להביא אותם, לראות את הצורך, לקבל את האישורים והכל, אחר כך לקבל את התקציבים. ועכשיו נעשה זמן לפסק זמן רפלקטיבי. פסק זמן רפלקטיבי זה מושג בחינוך שאומר בואו נעשה רגע עצירה. נחשוב עשר שנים אחורינו, לאן פנינו. מה אני הייתי רוצה לראות. אז הייתי רוצה לראות מענים להורים וילדים בגיל לידה עד גיל 3, מנהיגות של ילדים, בני נוער וצעירים מעורבת, משפיעה יותר בחיי המועצה וגם המדינה. חינוך חדשני פורץ דרך הן במסגרות החינוך הפורמלי והן

במסגרות הלא פורמליות אבל בתוך מסגרות קהילתיות, מכילות, לא לאבד את זה בדרך. חינוך חדשני, פורץ דרך, הכל יפה, סיסמאות יפה אבל לא לאבד את הקהילתיות. את הפן היישובי, הקהילתי. אז מה אתם רוצים לראות ועל מה אתם חולמים? זה הזמן לבחינה מחודשת של תפיסת החינוך במועצה, איתור חסמים ופערים והצגת חלופות בשיתוף כל שותפי התפקיד והמנהיגים בקהילה ואתם כמובן מוזמנים לקחת חלק בתהליך כזה וברשותכם אני אעבור לתקציב 2020, תוכנית העבודה. אנחנו מתחילים מסיכום שנת 2019, תיכף זה יעלה לנו. אז יצרנו מנגנונים לגיבוש תוכניות שילוב והכלה של ילדים עם צרכים מיוחדים, פירטתי את זה כבר בתוכנית. תודה. פתחנו שני צהרונים בבית ספר חובב, גידול משמעותי מ-22 ל-56 תלמידים. ההערכות לא הייתה פשוטה אבל עמדנו בה בהצלחה. בית ספר של הקיץ. בנינו תוכנית מיוחדת, ראינו שתלמידי כיתות ג' לא מגיעים לבית הספר של הקיץ. זה ה-3 שבועות ביולי, מהראשון עד ה-21 ליולי. גיבשנו תוכנית מיוחדת שאנחנו מציעים לכל ילדי ג' במועצה לבוא ביחד באוטובוסים שלנו. אספנו אותם, נתנו תקציב העשרה, גייסנו את רכזת הספורט, בנינו תוכנית מיוחדת והכפלנו את מספר ילדי ג' שהגיעו והתגובות, שהגיעו לבית הספר של הקיץ מכל המועצה, התגובות היו מצוינות. ההורים כתבו לנו כמה הם נהנו, כמה הילדים נהנו, היו אסירי תודה. גם מהתוכנית, הילדים היו מרוצים ואפס נשירה שזה באמת הישג. אז האתגרים שהיו לנו ב-2019. טוב, כמובן העברת ניהול גני כפר נטר לגני המועצה בחודש אוגוסט. לא היה תכנון כמו שאת אומרת, מירב. תכננו יחד עם הילה איך נעביר את הגנים וזה היה בעקבות משבר, זאת הייתה החלטה מאוד לא פשוטה אבל אנחנו לקחנו את הניהול. אנחנו, להגיד שאנחנו כבר על מי מנוחות, לא. ממש לא. אבל עובדים ועובדים קשה. בין היתר אנחנו קיבלנו רכזת שתסייע עם כל הנושא של הסייעות ותנחה סייעות וגם בצהרונים ואנחנו עושים עבודה לייצב את הצוות. אנחנו נצליח.

דובר:

רכזת לא רק לגן כפר נטר, לעוד גנים, נכון?

שוש אקהואז:

מה זה?

דובר:

הרכזת היא רק לגן כפר נטר או לעוד גנים?

שוש אקהואז:

לא, לא. בצרה וכפר נטר. בצרה וכפר נטר והצהרון בחובב. התאמת תקציב צהרון חובב כנגזרת של הכפלת הילדים לספטמבר דצמבר. טיפול במשבר בבית ספר גשר, בין היתר לאור חילופי השלטון בכפר שמריהו והחלטה של מנהלת בית הספר לעזוב. קליטת שתי עובדות חדשות באגף, זה רכזת צהרונים וסייעות וקב"סית, כמו שהסברתי קודם. מטרת לשנת 2020. פיתוח תחום הגיל הרך, 03. בחינה מחודשת של תפיסת החינוך במועצה. איתור חסמים ופערים והצגת חלופות בהובלת מנהל אגף חינוך חדש. המשך גיבוש ויישום תוכניות משותפות עם המחלקה לשירותים חברתיים והמחלקה לחינוך חברתי קהילתי בשיתוף כמובן השירות הפסיכולוגי, כחלק מתפיסת האחריות לראות את כל ילדי המועצה 24/7, כן.

מירב קורן:

כשאת אומרת פיתוח תחום הגיל הרך הכוונה ל,

שוש אקהואז:

לא, לא לגני ילדים של 0-3 אלא לתת מענים. לא לגנים של 0-3.

מירב קורן:

מה זה אומר?

שוש אקהואז:

זה אומר לתת מענים לאימהות אחרי לידה, למפגשים,

מירב קורן:

זאת אומרת לא מסגרות,

שוש אקהואז:

לא מסגרות חינוך.

מירב קורן:

או קיי.

שוש אקהואז:

כן. ובחינה מחודשת של תחומי אחריות באגף לאור תוספת כוח אדם וכניסת מנהל אגף חדש.

מירב קורן:

אין פה התייחסות בכלל לתיכון ולחטיבה?

הילה טרייבר:

לא, בתור מה?

מירב קורן:

יעדים לשנה הבאה.

הילה טרייבר:

התוכנית עבודה היא תוכנית עבודה של האגף.

צילי סלע:

לא דיברתם על משהו רחב שהולכים לעשות איזושהי,

הילה טרייבר:

זה תפיסה,

שוש אקהואז:

הנה, זה מספר שתיים.

צילי סלע:

היא אמרה בחינת תפיסת החינוך מחודשת במועצה. איתור חסרים עם פערים והצגת,

שוש אקהואז:

שזה כולל את העל יסודי.

הילה טרייבר:

זה כולל את כל ה, בעצם מה שאמור לעשות זה המטרה היא, בעצם לקחת את כל מה שקיים היום ולבדוק אותו מהתחלה.

שוקי ארליך:

ברור. יהיה מנהל חדש.

הילה טרייבר:

בין היסודי לבין החטיבה, מכל האקסיומות שבדקנו מהתחלה.

שרון רומם:

הסכום של ה-200 אלף הזה הוא טווח או שיש איזשהו מכרז או,

הילה טרייבר:

לא. אנחנו א' מדברים על לקחת איזשהו יועץ שילווה אותנו בתהליך הזה של בחינה מחודשת. זה דורש ארגון מחדש, גם הרבה קבוצות מיקוד וגם הרבה עבודה מול משרד החינוך, מפקחים וכולי.

שרון רומם:

יש אומדן.

הילה טרייבר:

זה אומדן. עוד לא התחלנו כלום כי עוד לא אישרנו תוכנית עבודה אבל באופן עקרוני זה הרעיון. לקחת יועץ, אולי לקחת יחד עם היועץ גוף כמו המכון הדמוקרטי בית ברל או מישהו כזה.

מירב קורן:

עשינו את התהליך הזה לפני 11 שנה, בית ברל.

הילה טרייבר:

נכון, אבל אז זה היה רק לגבי התיכון. עכשיו הרעיון הוא לקחת בעצם את כל המכלול ולבדוק הכל מהתחלה.

מירב קורן:

או קיי.

שוש אקהואז:

מירב, את כל כך צודקת. אני סיפרתי להילה, קודם כל אני תמיד אני הולכת לכל הישיבות אני עם מחברת. יש לי את כל המחברות מ-1 day כשהגעתי הן ממסופרות. עברתי, רציתי להראות לדורון שנכנסתי וראיתי שם את כל הפגישות שלי עם בית ברל ומה קרה. דרך אגב, זה חומר מאלף.

מירב קורן:

למרות שהוא לא היה מושלם זה היה תהליך מאוד בריא, מאוד נכון.

שוש אקהואז:

כן, כן. זה היה בעקבות המשבר בבית החינוך ו, כן. טוב, ואחר כך אני נתתי בעצם דוגמה איך אנחנו רוצים להעלות את רמת השירות על ידי גיבוש תוכניות, השתלמות לצוותים, גיבוש תוכניות לשילוב ילדים עם צרכים מיוחדים והכשרת לבבות. חברים, אנחנו לא נוכל לעשות שילוב והכלה נכונים, בלי הכשרת לבבות בישובים, בקרב ההורים, וזו עבודה. וזו עבודה מאוד מאוד מאתגרת, לכן אנחנו צריכים את כל שותפי התפקיד באמת בתהליך הזה. ודרישות להשגת המטרות. אז לפיתוח תחום הגיל הרך אנחנו נדרש ל-200 אלף ולבחינה מחודשת של תפיסת החינוך במועצה, שוב, זו הערכה, 200 אלף. זה,

הילה טרייבר:

אני אגיד גם רגע משהו על הנושא של התקציב. בסופו של דבר בשלב הזה זה השלב של הדרישות. כשאנחנו נבוא לבנות את התפקיד אנחנו נעשה התאמות ונבדוק את זה יותר אבל בהערכה שלנו, בין הנושא של הגוף של תפיסת החינוך וצריך להגיד שבלי קשר למה ששש כתבה פה כל הנושא של שילוב והכלה שבעצם מינינו רכזת גם הוא כנראה יצטרך לקבל תקציבים, זאת אומרת יש

תקציבים קיימים באגף ונצטרך לראות איך משחקים איתם אבל אלה שני תחומים גדולים שאנחנו רוצים להתחיל ליישם השנה.

שוקי ארליך:

אבל את צריכה מנהל אגף, או מנהלת אגף.

הילה טרייבר:

דורון הוא כרגע מנהל אגף ממלא מקום,

שוקי ארליך:

אז את לא מחכה?

הילה טרייבר:

אני לא מחכה. אני במקביל לזה אנחנו לוקחים יועץ. גם ככה,

שוקי ארליך:

דורון ...

הילה טרייבר:

לא, אני אגיד רגע משהו על הדבר הזה. בכל מקרה הנושא של תפיסת החינוך הוא בעצם מרוכז אצלי דרך מנהל אגף החינוך. זה גדול מדי ודורש הרבה מדי זה. זה בכל מקרה משהו שהוא מופיע גם בתוכנית העבודה,

שוקי ארליך:

אבל את זאת אומרת את לא מחכה?

הילה טרייבר:

לא, אני לא מחכה

שוש אקהואז:

אני, אם יורשה לי רק, אני באמת רוצה להגיד תודה רבה. זה לא מובן מאליו שכל העשייה הזאת זה רק בעקבות גיבוי ואמון של מקבלי ההחלטות בדרך, ביעדים שהצבנו. זאת הייתה חווייה,

שוקי ארליך:

שוש, אני רוצה ... בפניך. כשאני הייתי בסדיר השירות היה שנתיים וחודשיים ופתאום בהינף יד האריכו אותנו לשלוש שנים. אז אמרת סוף אוקטובר,

שוש אקהואז:

אני כבר הארכת בשנה.

הילה טרייבר:

עוד שנה, זה גדלנו בשנה, מה שנקרא. כן, בדיוק, עלה לה בזה.

מירב קורן:

תודה רבה. בתור מי שליוותה אותך כל השנים תודה רבה על הרבה עשייה.

פבלו לם:

שוש, אחרי כל זה את רוצה ללכת?

שוש אקהואז:

לגמרי, כן.

אלי ברכה:

אני אתחיל דווקא מהסוף. באמת, שוש הודיעה כבר מזמן שהיא רוצה לעזוב והיא ראתה את הצורך שלנו ואת העובדה שאין לנו, לא מצאנו מחליף, מחליפה, וכן הלאה וכן הלאה ובצעדים באמת לא שגרתיים ולא מקובלים אמרה או קיי, אני נותנת עוד זמן ועוד זמן ועוד זמן. זה בסופו של דבר מעיד על תקופת העבודה. מסירות ואמינות בעבודה מעל ומעבר, זאת אומרת לא הייתה אף פעם שאלה נו שוש, באמת, תזוזי, תעשי או משהו כזה. זה הכל ניתן במקסימום היכולות ועל זה אני מודה ואני חושב שאחרי כל הסיכומים הפרטניים האלה כששוש נכנסה לתפקיד מערכת החינוך של חוף השרון אני באמת מנסה להיות

זהיר כדי לא להישמע משמיץ, כן? מערכת החינוך של חוף השרון לא הייתה מבוקשת. היא לא הייתה מהמבוקשות ביותר.

מירב קורן:

אתה עדין מאוד.

אלי ברכה:

גם אם היו פותחים את השערים נראה לי שהיו יותר בורחים מאשר נכנסים. ונדמה לי שהיום אם פותחים את השערים ואומרים מי רוצה לבוא אז רוצים להיכנס ואני אומר לכם את זה באמירה שאמרה לי, מה?

מירב קורן:

יש רשימת המתנה.

אלי ברכה:

יש רשימת המתנה ויודעים שאנחנו לא מקבלים ואני לא מדבר רק על התיכון, אני מדבר גם על בתי הספר היסודיים, באמת, כל בתי הספר שלנו. גנים שלנו, כל מה ש, ואמרה לי את זה ראשת מועצה שרצה, התמודדה בעמק חפר, מועצה גדולה מאוד, והיא אמרה לי מה שלא נאמר בעבר. היא אמרה לי תקשיב, בבחירות האלה שרצתי עכשיו אמרו לי התושבים אנחנו רוצים להיות כמו חוף השרון כאשר חוף השרון הדבר הדומיננטי, נכון שכולם רוצים להיות גם בשווי הנדל"ן שלנו, זה ברור, אבל זה לא קשור במנהלים אבל חוף השרון בסופו של דבר זה מערכת החינוך. בעיקר מערכת החינוך אז אני חושב שזה באמת הגולת כותרת של העשייה הזו שמסכמת אותה.

שוקי ארליך:

...

אלי ברכה:

שהביקוש, מה?

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

לא נכון. צילי, פינני האשפה היה חלק בלתי נפרד ממערכת הבחירות לרעה.

צילי סלע:

לגמרי.

הילה טרייבר:

לרעה. הם אמרו אנחנו לא עומדים בזה, זה לא יכול להיות, מה נתת לנו, תיקחו את הגזם, תיקחו את הזה. חד משמעית. זה רק מראה מה שאמרת קודם על שירות מול עלות תועלת.

אלי ברכה:

באמת הכל נעשה שלא במאבק מול התושבים אלא בהליכה עם וככל שהייתה יותר הצלחה במערכת יותר נשאבו אל תוך המערכת. הוועדים והקמה של גופים וכן הלאה וכן הלאה. אז לזכותך, שוש. אכן השארת חותם.

(מחיאות כפיים)

אלי ברכה:

המון תודה על פעילותך המסורה, עשייתך ותרומתך הרבה במרוצת השנים, בהערכה, מועצה אזורית חוף השרון.

שוש אקהואז:

תודה רבה.

אלי ברכה:

אני מניח בשם כולכם.

שוקי ארליך:

בהחלט.

שוש אקהואז:

תודה רבה.

דוברת:

איזה יופי.

(מדברים יחד)

מאיר דור:

התמונה ששוש קיבלה זה חלק מהעבודה שלה.

הילה טרייבר:

שוש, תודה רבה. אנחנו באמת מסיימים תקופה, מאוד קשה לי, אני לא טובה בשינויים וזה עוד, אני בונה על זה שעוד אפשר יהיה להתקשר,

שוש אקהואז:

ברור.

הילה טרייבר:

ולקבל תמיכה מורלית כשנצטרך אבל באמת אחד הדברים הכי מיוחדים אצל שוש זה שהיא השכילה לקחת אנשים מתחתיה שהם באמת מהטובים שיש שזה בעיני גדולה, לא פחות מהניהול, גדולה של מנהל לבחור את האנשים מתחתיו בין אם זה אליעד ובין אם זו דנה ויקירה. נשאר צוות איכותי ככה שיהיה המשכיות. זה לא מהמנהלים שהולכים ואז כל המחלקה מתפרקת שזה גדולה,

צילי סלע:

צריך להגיד שהעשייה כל כך גדלה שהפכו את זה לשתי מחלקות.

הילה טרייבר:

כן.

שוקי ארליך:

נכון.

צילי סלע:

היום מחלקת חינוך זה כאילו חלק ממה ש, מהעשייה,

הילה טרייבר:

גדלנו כל כך שהיינו צריכים להתפצל.

דובר:

לא היו ...

הילה טרייבר:

אז אנחנו מאחלים לדורון בהצלחה בזה. דורון היה מנהל מחלקת חינוך לפני זה
באבן יהודה ולפני זה בקדימה צורן ככה שאנחנו לקחנו מישהו שמכיר את התחום
ואנחנו יחד איתו ננסה לעמוד ביעדים ששוש קבעה.

מאיר דור:

הוא כבר אמר לי שהוא רוצה כל פעם להתקרב לחוף הים.

הילה טרייבר:

טוב, שוש. תודה רבה.

שוש אקהואז:

תודה רבה.

דוברת:

בהצלחה.

שוש אקהואז:

תודה.

דוברת:

בהצלחה.

הילה טרייבר:

או קיי. נעשה כמה דברים מהר כדי לשחרר אותכם. הדברים הקריטיים.

סעיף 5 – אורכה למכרז ביטוח

הילה טרייבר:

אורכה למכרז ביטוח, בעקבות, בדיוק, בעקבות דו"ח הביקורת של אורלי אנחנו מבקשים,

שוקי ארליך:

רגע, ... אישור מליאה בסוף?

הילה טרייבר:

לא, לאורכה של מכרז הביטוח.

עו"ד עדי סדינסקי – לוי:

לא, לא, לא. לא צריך אישור לאורכה עצמה. אנחנו מדברים על הגדלת היקף ההתקשרות. היקף ההתקשרות הוגדר כריטיינר ולכן אנחנו,

דוברת:

תבינו את מקומכם.

הילה טרייבר:

או קיי, הגדלת היקף ההתקשרות בנושא מכרז הביטוח לתקופה של 4 חודשים, אני מקווה שנהיה מוכנים עם היועץ וזה.

צילי סלע:

מה זה, הגדלה? למה מגדילים?

הילה טרייבר:

מה?

עו"ד עדי סדינסקי – לוי:

ההגדלה, ככה. הארכה כהגדלה, זה כוונה של הגדלה. לא ... תשלום הריטיינר, פשוט מוסיפים עוד ריטיינר עם עוד חודשים וזה מה שאתם מאשרים.

הילה טרייבר:

כן, זה כאילו מגדיל את ה, עוד חודשים.

שוקי ארליך:

זה כסף, מדובר על כסף ...

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

אנחנו מבקשים את זה לעד שאנחנו יוצאים למכרז. אנחנו נפנה לחברת הביטוח. אם תהיה בעיה נחזור למליאה.

אולגה ששקיס:

אנחנו בעיקרון מסיימים בדיוק בשלבי סיום אחרונים לבחור יועץ שאמור לכתוב את המכרז.

צילי סלע:

ואתם תשבו בצוות בשביל המכרז?

אולגה ששקיס:

בוודאי.

הילה טרייבר:

כן.

אולגה ששקיס:

אנחנו נשב בצוות של המכרז,

צילי סלע:

לא, כי אחרת,

אולגה ששקיס:

אנחנו חייבים שזה יהיה בזמן.

צילי סלע:

בסדר.

הילה טרייבר:

טוב. נושא נוסף, כן, נושא נוסף זה הקמה של ועדת שמות. באמת, שטות גדולה. אשדר, האזור תעשייה מבקש שנקבע לו שמות לרחובות.

(מדברים יחד)

צילי סלע:

רגע, למה אתם צוחקים? רחוב מפי ו, של איקאה, קראו לזה בהתחלה רחוב איקאה, אתם זוכרים? באזור תעשייה נתניה? למה קוראים לזה מפי? זה המאהבת של ראש העיר של ...

הילה טרייבר:

לא, לא.

דוברת:

זה מיהוד מה שאת אומרת.

הילה טרייבר:

לא ביהוד, באור יהודה. ביהוד זה אישה.

(מדברים יחד)

דובר:

את הנושא של השמות סגרנו. אמרנו אחד ביבי ואחד סער.

הילה טרייבר:

אנחנו, תקשיבו. אנחנו, מה שיהיה,

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

חברים, נלך הביתה? בגדול הוועדה, אני מציעה את מאיר שהוא כבר ... אותי ואם יש עוד מישהו שמעוניין להיות,

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

אין לי מושג, זה באשדר, באזור תעשייה.

צילי סלע:

מה זה אשדר?

הילה טרייבר:

אשדר זה האזור תעשייה,

דוברת:

הפירט האדום.

הילה טרייבר:

אנחנו, אני ומאיר נעשה סיעור מוחות, נחשוב על מה, נביא לאשר את השמות של הרחובות.

אלי ברכה:

יש עוד מקום פתוח למתנדב.

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

אז אנחנו נביא את ההצעה. תב"רים. תב"רים,

שרון רומם:

רגע, שנייה. המכרז של האשפה מושפע מהחוק עזר?

הילה טרייבר:

אנחנו, לא נוגעת, אין לי שינוי עכשיו כי עוד לא אישרנו את חוק העזר.

סעיף 6 – תב"רים

הילה טרייבר:

המכרז, התב"רים שזה חשוב. אחד זה לנושא של שיפוץ מקלטים. אמרתי לכם שנחכה למה שפיקוד העורף זה, לא חזר עם תשובה. אנחנו לא מחכים.

תמנה שמאלי:

מתי נקבל את זה?

הילה טרייבר:

רגע. עכשיו מאשרים את זה. הרעיון הוא שאנחנו מאשרים 100 אלף שקל לישוב לשיפוץ מקלטים. אני אומרת מראש. הכסף עובר כפוף לאישור של הקב"ט על תוכנית שיפוץ המקלט כדי שזה לא יהיה שיפוצנו ולא עשינו בזה כלום שעומד בתקן.

צילי סלע:

שיפוץ ספציפי, זאת אומרת משהו מאוד מאוד מוגדר.

הילה טרייבר:

הוא מביא תוכנית של שיפוץ ורק לפי התוכנית הזאת שמאושרת גם על ידי הקב"ט אצלנו אנחנו נעביר את הכסף. בישוב שאין מקלט ציבורי אנחנו חשבנו לעשות בנושא של הכסף הזה קנייה של מיגונית, לפחות אחת, שזה בארסוף קדם ולדעתי גם בארסוף. אז לשים מיגונית.

דוברת:

זה ישוב לא מוכר אז אין להם שום,

הילה טרייבר:

בסדר, אבל בסוף יש שם אנשים.

שוקי ארליך:

לא, יש את השומר, יש עמדת שומר בכניסה, שם דובר לעשות מיגונית.

הילה טרייבר:

אז אנחנו, זה באותו הכסף, אם אין, מה שאני מנסה להגיד זה שאם אין שיפוץ אז יש מיגונית, זה, הרעיון הוא בנושא של המיקלוט זה התב"ע הראשון ופיתוח רשפון,

אולגה ששקיס:

רשפון והעברה מתוך קרן רשפון לתוך תב"ר רשפון.

מירב קורן:

הילה, זה סכום ריאלי לשיפוץ?

הילה טרייבר:

לא. זה סכום ריאלי תלוי למה. זה לא יביא מקלט, זה אולי יביא מקלט אחד לרמה מושלמת ואם לא שניים בפחות או יותר. אין, ההשקעה שנדרשת בבצרה לחפירה ואיטום של מקלט עם מים הוא,

מירב קורן:

זה לא נורמלי.

הילה טרייבר:

היא לא נורמלית.

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

בגלל זה אני אומרת. אם יש מקלטים שלא שווה להשקיע בהם את השיפוץ אז אפשר גם להביא מיגונית אבל זה תלוי, מה שאני צריכה זה שהקב"ט יהיה בקשר עם פיקוד העורף כדי לאשר את זה כתחליף לנושא של מקלט.

צילי סלע:

או קיי. מי מרכז את הפרויקט הזה?

הילה טרייבר:

שחר.

צילי סלע:

או קיי.

הילה טרייבר:

בסדר? יש אישור לשני הסעיפים? יופי. ביטול של מכרז כרטיסי טיסה. היינו היום בוועדת מכרזים, הסברנו לחברי הוועדה. פרסמנו מכרז לכרטיסי טיסה לפרויקט דילר שטסים לארגנטינה. עשינו השנה מכרז פומבי. החברות הגישו גם מחירים גבוהים וגם טיסות שהן לא טובות לנו ואנחנו מעוניינים לבטל את המכרז בהתאם להמלצת ועדת המכרזים ובעצם ללכת להליך של משא ומתן. אני חייבת להגיד במאמר מוסגר שמכרז הטיסה הוא מסוג המכרזים שמראש בעייתי לעשות עליו מכרז אבל מכיוון שאין לנו ברירה אז עשינו מכרז ואנחנו מבקשים לבטל את הזה ולעשות עליו, לנהל משא ומתן על הנושא הזה. יש מישהו שמתנגד?

צילי סלע:

זה לא כתוב פה, נכון?

הילה טרייבר:

לא, זה הוספתי בהתחלת המליאה. הדבר האחרון זה, אני מקריאה לכם, זה משהו באמת אין לי מילים, זה אידיוטי אבל אין לי ברירה.

סעיף 4 – מורשי חתימה – גני כפר נטר

הילה טרייבר:

אישור מורשה חתימה בגני בצרה מכיוון ש,

דובר:

כפר נטר או ...

הילה טרייבר:

לא, טעות. בצרה.

דובר:

או ק"י.

שוקי ארליך:

לא מאשרים.

הילה טרייבר:

משהו, באמת, כאילו אין לי מילים. חוץ מלהקריא את זה, זה מופיע ב, זה לכספי הורים.

צילי סלע:

יש פה שאלה על התב"ר.

הילה טרייבר:

מה?

דוברת:

רשפון, עברנו על זה?

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

קרן הפיתוח לתב"ר. כל הישובים יש להם קודים כספים לקרנות הפיתוח,

אולגה ששקיס:

לקראת סוף השנה יגיעו גם אחרים. פשוט אנחנו,

דובר:

זה כסף של רשפון שהולך לרשפון.

הילה טרייבר:

אנחנו על כל היטל השבחה מעבירים אחוז לישוב. זה מגיע קודם כל לקרן הפיתוח ואז עובר לתב"ר.

צילי סלע:

זה הליך פרוצדורלי, כספים שהם שייכים לישובים.

מאיר דור:

זה מכיס לכיס.

הילה טרייבר:

לגבי הזה, באמת אני אקריא את זה עם התעודת זהות?

דוברת:

אפשר להסתפק בזה שזה מצורף, לא?

שוקי ארליך:

אם מירב מאשרת,

הילה טרייבר:

לא, יש פה רשימה של,

אולגה ששקיס:

יש פה שמות, תעודת זהות של הגנות ושל,

הילה טרייבר:

ושל הורים,

אולגה ששקיס:

של גנת, סייעת ו,

דוברת:

מה לעשות עם זה?

הילה טרייבר:

זה שמות.

דוברת:

בחשבונות הורים, כדי שיהיה להם חשבון.

הילה טרייבר:

זה לא מופיע, מירב. אני, זה היה בדיון. ... רינת לוי, יפעת גולן, דקלה כהן, יעל פירס, ... עינב ...

צילי סלע:

אנחנו צריכים לאשר דבר כזה?

הילה טרייבר:

כן.

דוברת:

כי החשבון הוא,

עו"ד עדי סדינסקי – לוי:

את צריכה לאשר בגלל שזה חשבון מועצתי אתם כמועצה מחויבים לאשר כל מורשה חתימה של המועצה.

(מדברים יחד)

דוברת:

מישהו מכיר אותם?

הילה טרייבר:

מי שקיבל אותם זה הגננת, רוב הזה זה הגננת ועוד הורה שהתנדב. בואו נגיד שזה לא שאנשים מתעלפים פה.

צילי סלע:

אין לי בעיה לאשר, אני רק מבקשים ממני לאשר שאני לא מכירה את האנשים, זה פעם ראשונה.

תמנה שמאלי:

רגע, אבל אם כולם משם אני סומכת על ההמלצה של מירב.

שוקי ארליך:

בדיוק אמרתי, אני לא צחקתי. אם מירב מאשרת,

הילה טרייבר:

או קיי.

סעיף 3 – אישור פרוטוקולים, 9, 10, 11

הילה טרייבר:

דבר אחרון, קיבלתם את הפרוטוקולים. אם אתם יכולים לאשר אז יופי, אם לא נאשר במליאה הבאה. רגע, שנייה. פרוטוקול 9, סליחה, 10 ו-11 קיבלתם במייל. אם אתם יכולים לאשר – יופי, אם לא – נשמור למליאה הבאה.

פבלו לם:

אחד אחד.

הילה טרייבר:

אחד אחד. פרוטוקול מספר 10.

דוברת:

מה אנחנו מצביעים?

הילה טרייבר:

לאשר את פרוטוקול מספר 10.

דוברת:

רוצה לפתוח אותו?

הילה טרייבר:

או קיי, יש מתנגד? לא. נמנע? לא. פרוטוקול מספר 11. בעד. מתנגד? נמנע? פבלו.

פבלו לם:

הילה, טעות סופר, חוק עזר, לא עזק.

הילה טרייבר:

רגע, זה, מירב ביקשה עוד שני נושאים.

מירב קורן:

יש שני נושאים שאני רוצה בבקשה להעלות במליאה הבאה.

הילה טרייבר:

או קיי.

מירב קורן:

אחד, פנו אלי מהוועד שלנו, הבנתי שהיה לכם פגישה איתם, לגבי נושא האכיפה של כל מיני, כלבים והכל. יש המון - המון - המון, ... טלפון, סליחה. יש המון תלונות אצלנו על נושא אכיפה. המון. המון - המון כעס על זה.

דוברת:

גם אצלנו.

דובר:

היעדר אכיפה.

מירב קורן:

היעדר אכיפה.

שוקי ארליך:

היעדר אכיפה.

הילה טרייבר:

כאן זה היעדר אכיפה.

מירב קורן:

... מתקשרת למישהו.

שוקי ארליך:

בנושא כלבים יש היעדר אכיפה ... הוא לא ...

(מדברים יחד)

הילה טרייבר:

היה לנו בעיה בכמות הפקחים שהיו וגם עומר עזר ועכשיו יש עוד פעם שלושה פקחים וגם נכנס מנהל מחלקה חדש שאמור לטפל בזה.

רון רותם:

את הימים שהם ביקום תעבירו לבצרה.

מירב קורן:

זו סוגיה, סוגיה שאני מקבלת עליה שוב ושוב פניות, ועד עכשיו אמרתי או קיי, היו שינויים במחלקה הזו.

שוקי ארליך:

הפיקוח?

מירב קורן:

כן. השאלה אם יש פה עניין,

(מדברים יחד)

מירב קורן:

לא, אנחנו לא עושים על זה דיון עכשיו,

הילה טרייבר:

או קיי, לא, מה?

מירב קורן:

אני רק מבקשת לעלות לדיון,

הילה טרייבר:

על מה אבל?

מירב קורן:

האם יש מדיניות שאומרת שאנחנו בבעיה עם פיקוח כי,

הילה טרייבר:

לא. המדיניות אומרת שאנחנו יכולים לעשות רק את הפיקוח שכתוב לי בחוק העזר לעשות עליו פיקוח, זאת אומרת שאני דברים שלא כתובים בחוק העזר גם אם אנחנו מאוד רוצים לעשות עליהם פיקוח,

שוקי ארליך:

לדוגמה?

אלי ברכה:

למשל מכוניות טסות בכבישים.

הילה טרייבר:

אין לי פיקוח,

מירב קורן:

אבל בואו, אמרנו, אני רק מעלה נושאים לדיון,

הילה טרייבר:

לא, אבל לא,

מירב קורן:

אני לא רוצה עכשיו לפתוח,

הילה טרייבר:

בסדר, לא,

מירב קורן:

אנשים כבר עייפים.

הילה טרייבר:

השאלה אם הדיון, תראי, אם הדיון הוא על מדיניות פיקוח אז זה דיון אחד. אם,
אני צריכה להבין,

מירב קורן:

על מדיניות פיקוח.

הילה טרייבר:

או קיי.

שוקי ארליך:

בהזדמנות, מכיוון שהכנסנו,

דובר:

... של כן ולא.

שוקי ארליך:

כיוון שנכנס מנהל מחלקה חדש אני חושב שאחרי כמה זמן שהוא יהיה שיבוא
ויציג את המדיניות שלו.

הילה טרייבר:

בסדר, אבל זה בדיוק העניין. הוא חודש.

שוקי ארליך:

לא, אני אומר, זה,

הילה טרייבר:

לא, אבל היא רוצה את זה למליאה הבאה. אני רוצה להגיד משהו. צחי אמור להגיע לפה להציג תוכנית עבודה בכל מקרה, ואז אפשר לשלב את תוכנית העבודה שלו עם מדיניות הפיקוח.

מירב קורן:

כי גם כשאנשים פונים נורא חשוב שנהיה, שיהיה ברור לנו מה קורה. שאני אוכל לייצג עמדה אם אני עומדת מאחוריה או להגיד מה שיש לי פה. אם אני לא עומדת מאחורי זה, זה נושא אחד. נושא שני שאני מקבלת גם הרבה מאוד בתור ועדת איכות הסביבה אני מקבלת הרבה פניות כאלה מתוך המועצה וגם מבחוץ שואלים אותי הרבה פעמים את השאלה הזו, האם אנחנו מתכוונים לפעול משהו בתוך המועצה נגד פלסטיק חד פעמי. מה התוכניות שלנו בעניין הזה. הייתי מאוד רוצה להעלות את זה לדיון, מה דעתכם בנושא הזה.

הילה טרייבר:

או קיי.

שוקי ארליך:

רגע, יש לנו ועדת סביבה, לא?

מירב קורן:

נכון.

שוקי ארליך:

אז ועדת סביבה לא צריכה לגבש,

דובר:

יש ...

שוקי ארליך:

אני יודע, זו הייתה שאלה ל... לא כדאי שוועדת סביבה תציג את ה,

מירב קורן:

כן, אנחנו רוצים לדבר על זה.

שוקי ארליך:

אז זה הבקשה של ועדת סביבה, או.

מירב קורן:

רוצים לדבר על זה,

שוקי ארליך:

הנה ניסחנו את הבקשה.

(מדברים יחד)

**** סוף הישיבה ****